

GAZETA TRANSILVANIEI

(NUMERŪ DE DUMINECĂ 2)

„Gazeta” este în fă-care di
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă: D. pe an. 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă: D. pe an. 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
Se primumără la tôte oficele postale din întru și din afară și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
a administrațiune, piața mare, Târgul Inului Nr. 30 etagiul I.: pe un an 10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Ună esemplar 5 cr. v. a. s. 15 bani. Atâtii abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

3. Administrațiunea
Tipografa:
piața mare, Târgul
Inului Nr. 30.
Anunciu nu se primesc,
de nu se retrămă.
de anuuciari:
piața mare, Târgul
Inului Nr. 30.
Dăi primesc în Viena
Stein & Vogler (Oho
valek, Alois Herndl, M.
Spalik, J. Donnerberg; în
A. V. Goldberger, Eck-
tăy; în Frankfurt: G. L.
Hamburg: A. Steiner.
Căruia scrijilor: o scrij
o colônă 6 cr. și
ru pentru o publi-
Căcări mai dese după
și învoială.
Că pagina a III-a o
r. v. a. s. 80 bani.

Nr. 1
Anul LVI.
Brașov, Duminecă, 10 (22) Ianuarie
1893.

Nou abonament la GAZETA TRANSILVANIEI

1 Ianuarie 1893 st. v.
primi hede nou abonament,
urme invităm pe toți amici și
oă rentorii fôile noastre.
viste efulu abonamentului:
vedut
oiluli
timua
olulo
apără
tulu
an)
păna
ori
szebe

mente la numerele cu data
de Duminecă:
radu
Dece
de-ai
toris
Braș
tropi
șiani
sistc
topr
in
cutt
Administrațiunea
„Gazetei Transilvaniei”

ica europenă în 1892.
Brașov, 9 Ianuarie v.
81, and se incheia un an și
vovepe altul omul își aruncă
867 tteiu privirile asupra casei
griiei sale, apoi asupra satului
222 meii în care trăesce, cerce-
fl. și vedă cum stă, încâtrău
iloru tôte și ce speranțe îi dau
inte viitoru.
noi, dău, treburile de acasă
con așa de rău, încât mai că-ți
Du crede, că nu-i modru de
16. Dér cum stă politica ge-
mu ce fac și cum lucrăză sta-
gan popórele mari? Este spe-
ispi Tig că de aici se iasă ceva
gbeu pentru libertatea popó-
âmb nic și asuprite?
mun
fund
buot

TONULŪ „GAZ. TRANS.” ânele și pisica.

La începutul începutului nu
se scia bine, că ore cănele or
pisica au dreptul să ședă în casă;
nici unul nu s'ar fi dus bucu-
rosu afară, că or cum, dér ierna,
când și lemnele plesnesc de frig,
e totu mai bine în casă decât
afară. Apoi afară de aceea, cu
câte bucături umblă omul prin
casă, în tótă una vreme, și cine-
p'acolea, p'aprobe, de ici prinde
un mieđu, de colea limposesce o
ciorbă și merge trăind.
Dreptu aceea amendo, adevă
atât cănele, cât și pisica, ar
fi stat bucosu tot în casă, pe
lângă vase, dér una ca asta nu
se putea; stăpănul nu vrea să țină
două hăruri în casă și nici una
Se între căne și piscă se
Soră mare. Cănele dicea
Și: Du-te tu afară, că
Și intenă; de vad că-i
Și se una pe

Aceste întrebări puindu-nile,
vomă cerceta ađi puțin cum s'a
invărtit róta politice europene
în anul 1892.

Să începem cu Germania și
cu tripla alianță. Și pentru una
și pentru alta anul trecut a
fost puțin favorabil.
Germanii în urma răsbóielor,
ce le-au purtat la 1866 și 1870/1,
au dobândit o împărăția mare
și puternică. Dér această împără-
ția se pôte sustine ađi numai cu
marj jertfe materiale și cu sacri-
ficarea chiar, în parte, a libertății
și a păcii interne a poporului. Mi-
litarismul prusian e fôrte costi-
sitor și numai amic al libertății
popórelor nu pôte fi.

De când s'a retras cancela-
rul Bismark dela guvern, în
urma neînțelegerilor, ce s'au ivit
între el și împăratul Wilhelm,
nemulțămirea poporului german
cu mersul lucrurilor crece ne-
întrept.

Lumea cea mare germană
crede, că cancelarul de ađi, con-
tele Caprivi, nu e nici pe departe
așa de dibaci și prevedător ca
antecesorul său Bismark. Și în-
tr'adevăr, că „noul curs”, ce
l'a condus Caprivi până acuma,
n'a fost nici decum norocos.
Înăuntru ca și în afară s'au pe-
trecut lucruri, despre cari se pôte
dice, că n'au fost în interesul
consolidării interioare a Germaniei
nici în interesul estinderei influ-
enței ei în afară. Așa, de pildă,
conflictele interioare în dieta ger-
mană și neînțelegerile continue
dintre partidele parlamentare și
guvern au creat în întru o si-
tuațiune fôrte dificilă. Acesta se
dovedesce tocmai acuma, când e
vorba de votarea noului proiect
militar, prin care se impune po-
porului german nou și mai grele
sarcini.

E vorba adevă, după cum a
spus în dietă contele Caprivi, ca

Germania să facă tôte încordările
spre a puté la casă de nevoia să
se lupte de-odată în două laturi,
c'unu front în contra Rusiei și cu
altul în contra Franciei. Din cauza
acesta se propune o înmulțire a
contingentului armatei, care urcă
cheltuielile militare cu peste 60
milióne la an.

De când s'a apropiat Rusia
de Franca totu mai mult, înce-
pându cu festivitățile dela Cron-
stadt, conducerea militară germană
n'are liniște și este firm hotărîtă
de-a săvârși reforma militară pro-
iectată. Majoritatea dietei însă este
în contra proiectului militar și
așa se pôte întâmpla, ca guver-
nul să fi silit a lua măsuri es-
treme, precum disolvarea dietei ș.
a. pentru a-lu duce în deplinire.

Pe tărâmul politice esteriore
guvernul german asemenea n'a
fost prea norocos în 1892.

Visita de mult așteptată a
Țarului a urmat în Iunie la Kiel,
dér efectul ei a fost paralisat
prin întâlnirea marelui duce ru-
sescu Constantin cu președintele
republicii franceze Carnot la fes-
tivitatea gimnasticilor în Nancy,
care a culminat în manifestațiuni
pentru alianța cu Rusia.

În Italia s'a schimbatu minis-
terul, cădându Rudini, din causă
că n'a putut să împlinescă grăua
problemă de a reduce cheltuielile
enorme militare, ce le impune
țării politica triplei alianțe. Mi-
nisterul Giolitti, care a urmat,
a reușit la nouele alegeri, cam
cum reușescu guvernele unguresc,
dér de sigur că nici el nu va
puté împăca capra cu varda și o
va păți ca și Rudini. Adevărul
este, că opiniunea publică în Italia
se îndreptă din ce în ce mai mult
în contra triplei alianțe.

În Anglia asemenea s'a întâm-
plat o schimbare de minister,
care nu pôte contribui la întărirea
triplei alianțe. În locul lui Salis-

bury a venit Gladstone, a căruia
politică înclină mai mult spre
Franca, decât spre Germania.
Ministrul Gladstone, care și a pro-
pus de-a drepturi Irlandesilor,
este amic al libertății popóre-
lor mic din răsăritul Europei.

În Spania a venit la cărm
ministerul conservativ Canova
care asemenea înclină mai mult
spre Franca.

Cât pentru multele crise m
nisteriale din Franca, aceste n
sunt provocate de politica este
riară. Franca trece printr'o cris
grea interioară și s'a părut un
moment, că scandalul Panam
va nasce o catastrofă, care s
amenințe chiar existența republi
cei. Este speranță însă, că acest
scandal va trece fără de a sgu
dui republica, chiar de s'ar ved
silit a se retrage și președintele
Carnot.

Importantă este atitudinea Va
ticanului, adevă a guvernului pa
pal, în politica esteriore. Că pri-
papală a dat dovede mari de s
păti Republicii franceze și în le asi-
ner s'a arătat fôrte amicală
față cu înțelegerea franceso-rusescă,
pe care Papa pare a-o dori ca
contra-pondu față cu tripla alianță.

În răsăritul Europei a fost
liniște. În Sârbia s'a născut un
conflict intern, care încă nu s'a
aplanat. Bulgaria își revidăză
constituția. România desfășură
pe tôte terenele o activitate mai
multu séu mai puțin încordată
pentru consolidarea interioară, ca re,
dea ceriul, să fiă cât mai ro
tore. Prin căsătoria prințului n
tenitoru român dinastia rom
întră în legături strinse cu
mai mari dinastii ale Eu
car pot contribui puternic
țarea României, decât patriotii mai
fiilor ei va sci să întărescă mai
întăiu țera și poporul în
chiar
inde-
cum
mai

ceva rebelă, fugi într'un pom;
de i prea frig, huștic! pe horn
în podul casei ori chiar și în
casă p'unu césu două. Dér eu,
greu cum sunt, o să plesnesc de
frig!

Er pisica îi răspunde: Mă mir,
că nu-ți e chiar rușine, atâta du-
lău desmetic, să te trag după
cuptor și să poftesci, ca eu, o
cicădae de mătă, să stau afară,
în locul tău? Una ca asta n'a
mai fi, minten să sciu că te trop-
șesce.

— Dér te duc la lege — dise
cănele, care aflase, că mai toți ju-
decătorii sunt din nêmul lui și
dec credea, că i-or face drept
după plac.

— Du-mă! dice mătă, du-mă la
șapte legi, că eu de lângă ôle nu
mă mișc, măcar de te-ar sgamba.

Ved bine, mătă, era rea de
i, ca o m-ar Dumneșeu oai rea;
și el, că pôte pe uliță, și nu
el pe ulița creștinăscă
Căci eu te milniască

fi vorbă; să cer dela stăpănu pe
o di să mērgă ei la lege, în oraș.
Și-i lavă stăpănul, dér așa, că pe
sără, care nu-i acasă, — nici să
nu mai vină.

Desu de diminetă se iau a-
mendo la cale. Colea cam la
prânzul celu bun erau chiar
înaintea legiitorilor. Bucuria
cânelui, când vedu, că aceia toți
isă de nēmu de-ai lui, numai un
scriitorășu mai mic era de alt
nēmu. Și-și dēd cănele jalba, că
uite, din moși și strămoși tot el
a stat în casă și acum vré mătă
sē-lu scotă cu haboca de-acolo.

Judecătorii, cum auđiră jalba
nêmului lor, toți dēdură din cap
a sēmn, că-lu căiau pe căne, și
apoi uitându-se crunt la mătă îi
diseră: auđi ghiolbană, să șed tu
afară, ér pe jupănul sē-lu lași
înăuntru, priceput'ai?

— Priceput, Măriile-Vostr
Bucuria cânelui
i-or
Sect

și fac judecata după plac, nu
se pôte spune; sta să-și iese din
piele de bucurie; dér venindu-i în
minte multele năsăranguri, ce le
face mătă, se rugă de domni ju-
decătorii să tacă bine să-i dēe ju-
decata în scris.

Când auđi mătă de una ca asta,
se scărbi rău de-oamdată, că-și
făcuse ea planul cum să păcă-
lēscă pe căne și acum cu judecata
în scris, era stricat totu planul
ei; dér se gândi: dér de nu i-or
da-o?

— Hei! dér judecătorii una cu
cănele, îi dau negru pe alb, că
cine va duce poșusul celu cu pe-
cet, acela are drept să stēe în
casă.

Bucuria cânelui, dér și a mătii
că scia ea ce scia! Iși iau decu
rēmasu bun dela judecătorii și
plēcă spre o

ministeriul Weckerle s'a aşezat în şeua calului stăpânirii, şi pile din capitala „globului” unne şi aducă sciri despre o crisă fatală, ce este în ajun a isbucni. Urile deputaţilor maghiari se împing foarte multă spre retragerea lor *Csaky* şi *Szilagy*. Se dă să ei şi-ar fi dat dimisia. În ciute, când ministrul de culte a fost la Viena, el a întem-o primire foarte rece la Curtea în urma acesta s'ar fi hotărât să din ministeriu. Causa retragerii lui *Csaky* este politica lui bisericăsoasă, care, dăce-se, nu prea consimte Coróna. Ştia lui a devenit foarte grea în urma boiului ce a început să i-l declare alu catolicu din Ungaria pe a cărui stă şi casa magnaţilor. Despre strulu *Szilagy* se dăce, că elu stă isolat şi că nu mai are nici o politică. „*Budapesti Hirnap*” dela 20 arie, ocupându se cu noua crisă merială dăce între altele, că în cercu partidei guvernamentale se vorbece, afacerea se va rezolva așa, că Anponyi va înţelege cu Weckerle şi că istru preşedinte fără portofoliu. y va primi portofoliul de culte y celu de justiţia, rămânându niştri în locurile lor. Numita că acesta este o fantasiă, de-a are cause ou multu mai boă ea va isbucni, adaugă „*Burlap*”, partida liberală nu va emănă în complexul ei de c'ér nici partida lui Anponyi é servi de hrană, care se mstuesce, pentru ca să se aea politica de până acum şi — Atătu despre începutul u este ceva nou. oi numai o a oriselor de mai înainte. năni, în specialu, nu ne impăcă cutare portofoliu ungurescu lui Pista ori Gyuri baosi: Pentru aceste schimbări nu potă să eava bine, căci numai o funda schimbare a afurisitului sistem u adă ar puté să ne usureze viaţa, ca popor şi ca naţiune, amă la egală îndreptărire în ră, care este tocmai așa a noastră, nilor, ca şi a Maghiarilor.

ăsătorie principelui Ferdinandu, nitorul de tronul alu României, ou pesa Maria de Edinburgu, este ca- Căsată aprôpe de întregă pressa eu- Sta ca unu fericit evenimentu pen- mânia şi viitorul ei. Astfelu Gârparisianu „*Le Soleil*”, după ce Năde principesa Maria este după tată (săsim) zăi Victoria a Angliei, este oiaşi timp nepôta de soră a Ţa-

Odată mâta stă pe loc şi dăce cătră căne: Mă vere, tu ai gândi, că io-sū supărată pe tine, d'ér d'eu te înşeli, nu-sū supărată de felu, că acum vedū, că alu t'eu e drep- tulū, că așa ni-a eşitū din jude- cată, şi pace. Şi ca să veđi tu, că eu nu-sū mânăiosă pe tine, uite ce m'am gânditū: casa-i departe, vre- mea-i târđiă, tu nu mai potă gâfăi de caldū, a scôte limba încă nu cutezi, că-ţi vei pierde poşuşulū, calea-i lungă pe drumulū Ţerei, d'ér eu sciu o cărare ôblă şi scurtă, pe acolo într'unū césū bunū sun- temū acolo.

— Ūi? dăce cănele nevoindū să credă.

— Pe legea mea! se jură mâta şi o apucă pe o cărăruşă printre sēmănturī înainte şi cănele după ea, de sta să se năbuşescă de o- boselă, că nu cuteza nici măcarū a-şī scôte limba, ori câtū îlū umfla năbuhala, căci îşi teamea poşuşulū

Odată dăce cănele cătră mâta: Ū, mai incetū, fi bună, că crepū!

Germaniei şi e înrudită şi cu alte familii domnitore ale Europei, — dăce între al- tele, că această casătră este „unū eve- nimentū fericitū pentru România, de- oare ce întăresce tinerulū regatū şi dinastia lui, dându-i unū locū mai mare în con- certulū puterilor europene”. — „*Allge- meine Zeitung*” din München dăce: „Ro- mânia a ajunsū, pentru Ţerile dela Du- nărea de josū, unū modelū de Ţatū bine organizatū şi pentru sbuciumata Penin- sulă balcanică, ea a devenitū unū ele- mentū de muncă conservatōre şi paci- nică. Mai mai multū oa totdeuna popo- rulū romănu potă privi trecutulū cu mul- Ţumire şi viitorulū cu nădejde, în acestū momentū alū căsătoriei, în care a pri- mitū o garanţia sigură a esistenţei şi continuării dinastiei sale”. — „*Die Presse*” din Viena dăce: „In această căsătorie nu zace numai o onōre pentru Regele Ca- rolū şi moştenitorulū său de bună spe- ranţă, oi şi ridicarea dinastiei române în cerculū familiilorū monarchice ale eu- ropei, o distincţiune așa d'ér, care tre- bue să umple de bucurie nu numai pe România, oi şi pe prietini ei sinceri. România a devenitū o Ţeră europeană cu o misiune culturală pentru Orientū; ea e unū elementū de muncă liniştită, con- servatōre şi mereu progresivă; o ga- ranţia şi unū modelū de dezvoltare lini- ştită şi binecuvântată.”

In felulū acesta se exprimă şi alte multe dăre mari europene, cari tôte se unescū întrū a constata, că pentru Ro- mânia şi viitorulū ei este această căs- torie unū evenimentū fericitū.

Unū sfatū celorū ce plă- tescū dare.

Scimū, că contribuabililorū, adecă celorū ce plătescū dare că- tră Ţatū, li-se cere ca să facă fa- siuni de dare spre a arăta ce, pro- prietate şi ce venituri au. După aceste fasiuni (vallomás) apoi li se măsură darea, ce au s'o plă- tescă.

Dintre tôte fasiunile de dare, ce trebuie să le facă contribuabi- lulū, numai una singură este prin care elū potă să aibă şi unū câştigū materialū, şi acesta e fasiunea asu- pra datorilorū sale, ce suntū in- tabulate pe casa ori moşia sa ne- mişcatōre şi după cari plătesce interese, seu rente (kamat es élet- jâradek.)

Fasiunea această după lege tre- bue să se facă în totă Transilva- nia şi Ungaria acuma, până la finea lunii lui Ianuarie 1893. De aceea aflămū de bine a informa- pe contribuabilii nostri, ce trebuie să facă şi cum trebuie să procedă,

— Incetū, incetū! răspune mâta, d'ér care nu ajunge rână 'n séră la stăpănu, mănăcămū focū în locū de bucate. Scii ta firea lui, elū ce dăce odată nu minte.

— D'ér plesnescū de caldū!
— Scôte limba!
— D'ér poşuşulū?
— Pune Ţi-lū sub cōdă!
— Bine dăci! şi haid' cănele îşi pune poşuşulū sub cōdă şi apoi cu cōda 'ntrepicioare şi limba scōsă raita după mâta.

Totū mergū ei așa multă cale până ajungū la o apă mare.

Asta-i alta, cioplită cu dalta, se gândi cănele. Cum să trecū să nu-mī udū poşuşulū?

— „Am datū de baiu, cumătră”, dăce apoi cătră mâta.

— „De ce baiu amū datū?” întrebă mâta, făcēndu-se, că nu scie încătrū aiureză cănele.

— „D'apoi uite, cumătră, cum să-mī ducū poşuşulū şi să nu-lū udū?”

ca se în perua lavo- tagiulū, ce li-lū oferă a. Până la 31 Ianuarie st. n. 1893 făcare proprietarū de casă şi imo- bile are să fasioneze datoriile sale, ce suntū intabulate pe casă şi imobile, şi pentru cari datorii plă- tesce interese seu rente. Trebuie să arate adecă capitalulū datoritū şi interesele plătite în anulū pre- mergătorū 1892.

Fasiunările aceste se facū pe nise tipărituri, ori blanchete, ce se capătă gratis la primă- riile (antistiile comunale) din fiă- care comună şi la oficiile de dare de prin oraşe.

Din nenorocire aceste tipări- turī seu blanchete conţinū numai rubrici în limba maghiară. Din cauza această cei mai multī, firesce, nu le înţelegū. E d'ér o datorie sfântă a preoţilorū, dascălilorū şi a altorū fruntaşi cărturarī ai noş- tri, cari pricepū ceva unguresce- să sară într'ajutorū contribuabili, lorū din poporū şi să le esplice, cum să facă fasiunea pe acele blanchete.

Mai întâiu este a se arăta nu- mele şi caracterulū celui ce fa- siunează; apoi capitalulū datoritū şi interesele datorite pentru elū pe unū anū; mai departe data când s'a făcutū contractulū şi in- tabularea şi cine e îndreptătitū a incasa interesele, în fine numirea imobilului (casă ori pământū) pe care s'a făcutū intabularea şi co- muna în care se află acestū imo- bilū.

Fasiunile provădute cu aceste date suntū a se preda până la 31 Ianuarie la respectivele primării (antistii) comunale şi perceptorate de dare orăşenesci (în Braşovū la oficiulū de dare orăşenescū unde se capătă şi blanchetele.)

Fiă-care contribuabilū e în dreptū a cere dela primăria (an- tistia) ori perceptoratū adeverinţă despre primirea fasiunei, care tre- bue să i-se dea.

La casū de bōlă seu ivindu-se altă piedecă însemnată, — din pricina căreia contribuabilulū n'a pututū să predea fasiunea sa asupra datorilorū seu sarcinilorū până la 31 Ianuarie — celui împiedecatū îi stă în dreptū a face o cerere de justificare, arătândū şi motivândū piedeca şi a presenta prin o astfelū de cerere fasiunea datorilorū sale pe imobile încă pănu la 15 Fe- bruarie a. c. totū la primăriile co- munale şi perceptoratele orăşe- nesci.

După acestū terminū nu se

înaintea 31 Ianuarie, n'a justiu să încărdiera până 15 Febr. pierde avantajulū, ilū oferă legea pe acestū anū.

Avantajulū acesta consist: aceea, că în măsura în care j- tesce interese pentru datorii rente intabulate, i-se reduce scade darea suplimentară (arunc- la darea de casă) după darea casă şi pământū.

Pentru mai bună înţeleg vomū da aici două esemple.

La oraşū de pildă unū prop- tarū de casă plătesce pe dat- sa intabulată pe casă 100 fl. ir- rese la anū. Darea lui de chi- după casă face, dăcemū, 50 fl. anū. După suma această de 50eritū în sensulū legii are să plăte. 30% dare suplimentară, adecă totulū 15 fl. După cele 100 interese, ce le plătesce pentru pitalulū împrumutatū, vinū s- trase (scădute) din darea su- mentară 10%, adecă în casulū faţă 10 fl. Prin urmare respe- vulū în locū de 15 fl. va pl- numai 5 fl. dare suplimentară.

In comunele sătesci de esemp după o casă se plătesce dare inia clasă 2 fl. La această dare sa da veni ca dare suplimentară 40- prin urmare cu totulū 80 cr. v- La casū când respectivulū p- prietarū ar avé o datorie întal- lată, după care plătesce pe an- 8 fl. interese, vinū a se subtra- 10% din aceste interese, ceea- face cu totulū 80 cr. Prin urm- darea suplimentară fiindū totū cr. respectivulū n'ar mai avé plătescă nimicū, căci pentru in- retele, ce le plătesce pe dato- intabulată, i-se scadū acesti 80

Mai observămū, că pentru teresele, ce le plătesce cineva dubli- sumele de dare restantă că- erarū, ce suntū intabulate pe ca- ori pământuri, nu se scade nimi-

Fasiunile pentru sarcinile tabulate pe imobile, de cari bimū, se facū regulatū în fiă- anū până la 31 Ianuarie şi numai din trei în trei ani, credū multī, în paguba lorū. Să grăbescă d'ér fiă-care p- prietarū, care are sarcini pe p- prietatea sa, de a înainta fasiun- recerute la primării (antistii) şi- oficiele de dare orăşenesci p- la 31 Ianuarie a. c. ca să i- piérdă ceea ce după lege treb- să i-se scadă din darea suplem- tară.

şi elū înlăuntru, d'ér stăpănulū dăce: chi!

Atunci se descebăli de şi-şī aduse aminte de inceluşa mâtei. Din minuta aceea nu este prietiniă între căni şi mâte. Ear căni, când vedū altū căne străinū că merge litū şi cu cōda între picioare, ir- sarū la elū şi-lū mirōsă la cōda să vedă, nu cumva-i la acela po- şuşulū?

(Dela unū soldatū din reg. 63 de liniă.)
I. P. Reteganu.

Poesii populare.

Culesse din poporū.

Am unū bade, nu departe,
Numai delu ne desparte,
Numai delu şi-o pădure
Şi-o grădiniţă cu mure.
Noi pădurea o tăiamū
Şi murele de mănăcămū,
Şi-amēndoi ne'mbrăŢişămū.

ANU.

1.00
3.25

SCIIRILE ȚILEI.

— 8 (21) Ianuarie

Din incidentul anulului nou și al sfințitorilor sărbători am primit de la un număr mare de amici ai noștri felicitări caldurate. Neputându răspunde fiicăruia în parte le adresăm aici mulțămiriile noastre cele mai cordiale

Cu această ocaziune ținem a aminti următorul fapt: Unul din corespondenții noștri parisiiani, admirator al luptelor marelui publicist francez *Edouard Drumont*, i-a adresat de anul nou din Montone o felicitare caldă, de mare organului lui, adî celd mai lăpădă în Franța, „*La Libre Parole*” ia în mod excepțional notifiă forte amicală, adresându dîarul nostru cuvinte forte măgulitoare. Mulțămim valorosului nostru confrate parisiian pentru această amicală distincțiune!

„*Romänische Revue*”. — Din Sibiu primim următoarea încredințare: În urma soirei date de foile din Budapesta, că regimul ungar a retras acestei reviste debitul postal, direcțiunea ei s'a veduă necesitate a-si transpune domiciliul pe teritoriul Ungariei și va continua cu editarea revistei în Sibiu. Fasciculul I pro Ianuarie 1893 (anul IX) va apăre încă în dekursul acestei luni. Prețul abonamentului (10 fl.—20 de frot pe an) se trimite de-ocamdată la adresa de până acum: Viena, VIII. Feldgasse 15, ori la libraria W. Krafft în Sibiu (Nagy-szeben).

Numiri. „Biserica și Școlă” din Arad scrie, că în ședința plenară dela 29 Decembrie tr. a Consistorului eparchial de acolo, a fost ales secretar consistorial d-lă *Icanu Lengeru*, avocat în Brașov și asesor al Consistorului metropolitan din Sibiu, și d-lă *Iosif Beșianu*, paroh în Giula și asesor consistorial, și numit administratorul protopresbiterial al tractului Chișineului, în locul părintelui Petru Chirilescu, trecut în pensiuie.

Regularea salariilor funcționarilor de stat, va aduce statului nou sarcini. Aceste se împart: curtea de compturi 13,170 fl.; presidiul ministeriului 5290, ministeriul de lângă curtea monarhului 2812 fl., ministeriul de interne 81,090 fl., ministeriul pentru Croația Slavonia 2360 fl., ministerul de finance 867,902 fl., de comerț 462,755, de agricultură 77,915 fl., de instrucțiune 224,924 fl., de justiție 866,920 fl., de onvechi 25,100 fl., la un loc 2,630,246 fl. Salariile de până acum ale ministeriilor au fost 22,243,534 fl. de aici înainte vor fi 24,873,780 fl.

Țiganii morți de frig. În apropierea comunei Iessenitz din Boemia s'a găsit Duminea trecută o familie țigănească de 16 membri, înghețată în mijlocul drumului de țară. Focul, ce nenorocii Țiganii îl aprinseseră lângă căruța lor, se isprăvise și stinsese ou totul, și bieții Țiganii se găsiă tăvăliți în cenușe și înghețați de frig. În ziua aceea Țiganii amblară pe la mai multe case din comună, rugându-se să li-se dea sălaș, der fiindă ei și acolo, ca și pe la noi, se bucură de un nume forte rău, nimenea

nu se înconetă a-i primi în casa sa. Ast feliu, flinduroși și flămânți, ca vai de ei, se vedură siliți pe un geru de 21° să iese din comună și să se aședă la câmp, ca să petrecă acolo noțtea sub cerul liber. Urmarea fu, că înghețară și muriră ou toții.

Sciiri militare. Ministrul de onvechi a desființat dispozițiunea de mai înainte, prin care din incidentul colereii sistase ochiămăre în parte la serviciul militar a soldaților din armata comună și onvechi, cari petrecu în Germania. Tot odată a hotărît, că serviciul activ al acelor voluntari pe un an și armatei comune, cari ar fi trebuit să intre în serviciu la 1 Octombrie 1892, der din cauza colerei n'au intrat, nu vor fi convocați până la apropiata perioadă de serviciu activ. Recrutii armatei comune vor fi chemați la terminulă prescrișă.

Mortalitatea în Brașov. Din 7, până la 14 Ianuarie n. o., au murit aici 17 persoane și adevă: 1 de tuse rea, 1 de tifus, 1 de tuberculosă, 1 de aprindere de plămăni, 1 în urma ravelor de arsură, 1 prin sinucidere și 11 de alte bôle. Prin urmare se vine la 1000 locuitori pe an: 27.

Tergu. Ministrul ung. de comerț a încununat, ca comuna *Christurulu sēcuesc*, din comitatul *Odorheiului*, să-și țină la 1 Martie a fiicăruia an, tergu de vite.

Telegr. part. a „Gaz. Trans.” Clușiu, 21 Ianuarie. Senatul disciplinar al camerei avocațiale de aici a respins erî unanim arătarea disciplinară a celor 18 avocați unguiri în cestiunea memorandumului contra Dr Rațiu și conșoi.

Cununia părechei princiare române la Sigmaringen. Despre solemnitatea cununiei religioase a prințului moștenitor român *Ferdinand* cu grațioasă princesă *Maria de Edinburg* scrie „*Hohenzollerische Volkszeitung*”, — după ce spune, că la festivități au luat parte întregă populația și o mulțime de străini și că domnițu bucuria generală — următoarele:

După ce înalții ôs, eți au luat loc la dreapta și la stânga altarului, în fața căruia era scaunul de rugăciune imbrăcat în roșu și destinat mirilor, sosi ou doră așteptata mirăsă, încântătoare în toaleta-i albă, condusă de tatăl ei, alătura mirelui. Altarul strălucea de lumină făclilor, înviorată și mai multă de un splendid candelabru de sticlă. Era o privesc nespuse de frumoasă: uniforme strălucitoare de fir, toalete de nuanțe diferite acoperite cu diamante și totul scaldat într'o lumină magică.

Serviciul divin începu ou un *Benedicte* plin de efect, acompaniat de trâmbițe, pe când preotul oficianț binecuvântă inelele de logodnă. Apoi abatele *Placidus*, care până atunci ocupase scaunul de-a dreapta altarului, păși înainte ou mitra și toiașul, și în mijlocul tăcerii celei mai adeno, rosti ou voce puternică următoarea vorbire:

„*Maiestate imperială,*
„*Maiestate regală,*
„*Inaltă păreche princiară,*
„*Strălucită adunare,*

„*Țiua de căsătorie este o ți de cele mai gingașe bucurii și vesele speranțe. Dumneșeu a dispus ca această serbare, temelă societății și moralei omenesci, să fiă încununată de veselie. Țiua cununiei și a primită prima sancțiune încă din raiu, din mâinile creatorului, cununa cînstei, semnul demnității neșterse. Ceea ce a întemeiat părintele omenirii în țilele străvechi, dumneșecul lui fiu a restabilit în vremurile mântuirii ou frumșă curată și ou dumneșecă grație a stințit. Când mirele și mireșă își dau mână, din cert se întinde binecuvântându-i o mână a totu puternică și sfînșese și întăresce legătura. Da, atăt de mare e demnitătea ei, încăt, după vorbele apostolului *Paulu*, Mântuitorul a luat'o drept pildă pentru binecuvântata lui unire ou omnirea mântuită, ou biserica. Natura și supranatura se întrecu deci pentru a face din țiua cununiei o sărbătoare de bucurie.*

„*Dacă deja ori și care căsătorie creștină deșteptă aceste înalte idei, ou atăt mai multă va face această sărbătoare cununiei de astăzi. Poporele Europei sunt adunate aci, în persoana șefilor lor, ou să fiă martori unei legături prin care doi urmași ai unor case regale se unesc între dênși și ou cerul. Da, această cununie e, ou și o serbare de pace, la care sunt adunați împreună popore și țeri, regi și principii.*

„*Vedă aci un împărat puternic, pădătorul păcii și protegiatorul țare alu țerilor lui, care ocrotește religia și temera de Dumneșeu în imperiul lui și care a venit în țera-i de obârșă pentru ca să sporască prin prezența lui strălucirea unei cununii destinate a uni între dênșele țeri forte depărtate și a comunica generațiilor viitoare tradițiunile unui trecut glorios.*

„*Este reprezentată aci, prin augustii ei copii și nepoți, o împărătesă și o regină, care din ședința ei regescă impresurată de mări, răspandesc de mai bine de 50 de ani binecuvântările culturi asupra unor nenumerate popore de pe globul pământesc, și care — neuitându de grija pentru un mare imperiu, nici grija și iubirea de*

„*mamă — trimite din depărtare la ceru cele mai intime dorințe pentru binele fericitei sale nepote.*

„*Și aceste dorințe și rugăciuni găsesc ou ecou în Orientul Europei, în inima unui suveran al unui imperiu nespuse de întins, precum și în inima familiei sale imperiale, care legată prin cele mai strinșe legături de înrudire ou augusta mamă a miresei, ia partea cea mai intimă la această sărbătoare.*

„*Astfel luminază strălucirea a trei corone imperiale asupra sărbătorii noastre de astăzi. Der și corone regale vedă strălucind aci în această augustă adunare: Portugalia și România, Belgia și Saxonia se unesc pentru a prezenta fericitorilor părinți și înaltei părechi princiare felicitările cele mai bucurase.*

„*Și cum ar puté să lipsescă, din această armonie de sărbătoreș dorințe ale familiilor domnitore europene, interesul și binecuvântarea acelu prea sfântu bėtrănu, care ocupă cel mai respectabil tron al creștinătății, ai căru ochi și inimă se îndreptă mai ales spre menținerea religiei și a păcii și pe care Dumneșeu tocmai în aceste țile îl împodobesc ou cununa de aură a jubileului.*

„*Să facă Dumneșeu ou această sărbătoreșă bucurie, pe care o împărtășesc atăți principii puternici, să pădescă și pacea pe pământ, astfel ou toate poporele adunate în jurul căru divinului nostru Prinț alu păcii să întoneze imnul de laudă alu ingerilor: „Mărire lui Dumneșeu și pe pământă pace.”*

„*Să facă Dumneșeu, ou această pace să se reverse ou ceresc belșug asupra casei și familiei pe care Alteșele Vostre Regale o întemeiat astăzi: să se întindă ocrotitore asupra țerei, care își ridică priverile pline de speranță asupra Alteșelor Vostre Regale și și așteptă dela ele asigurarea viitorului ei. Când odinioară va împododi și capul Alteșelor Vostre Regale cercul de aură ou crucea de-ăspra, să se implinască și ou Alteșă Vostre, Rege creștin, cuvintele sfântului cântător alu Psalmilor: „Dămne, dă judecata ta regulă și dreptatea ta fiului șeu, ou să judece ou dreptate poporul șeu și pe șeracii ței după dreptu.” (Ps. 71). Astăzi Alteșă Vostre Regală devine capul unei familii și în curendă Veți fi, așa nădăjduim dela Dumneșeu, centrul unui ceru legat în jurul Vostru cele mai gingașe legături. Stând ou telepiune în fruntea Casei Vostre, iubind fiinșele scumpe, pe cari în anul Vi-le va încredința, Veșă nădăjduim pentru datoriile mai înalte, micu; așteptă. — Pentru a guvernă țara mai trebuie să se șie conduce. Cele mai prie, după cum pentru îni sunt, trebuie să fi învățat, apoi chiar*

„*atū de îndetă de îndetă — precum locul cel mai*
Intr'o marel mai frumos,
Școlă begrijită, măcaru așa
Școlă atū grădinile altoru
e. ale Șașilor arde-
Luu! Chiar fiindu grădi-
Șntea nasului pururea, ele
sate în șcirea Domnului.
re este necasū, ne supărăm,
re ceru dări multe și mari și
nu avem din ele nici măcaru
ata câștigū, ca să le putem
plăti regulatū, așa că e silitū să
vină judele ou carul, care ia totū
și ne lasă amarulū.

Der rogu-vē, să nu ne supărăm de feliul feliului; să șilim moșia, ce o avem, să producă atata, cātă să ne îndestulască tôte trebuinșe; această o putem face numai cultivându-o bine. În daru vomu bate ou piciorul în pământū și vomu porunci, că ea nu ne va asculta, numai decă vomu

De-i gândi badeo la mine
Dumneșeu să-ți deă biue!
De-i gândi în altă parte
Să te ia friguri de morte,
Din aratū păn'ă cărătū,
Din culesul viilor
Păn'ă spartu bușilor.
Când fi gândi, că ție bine
Să fie popa la tine,
Când fi gândi, că-ție dragū
Să-ți cante popa la capū,
Când fi gândi, că te școl
Să-ți fiă pânea'n cuptori.

*
Bate vântul pe fereșoi,
Da tu mândro, ce șădesci?
— „Rujmălinū și măriarană
Ca să facū la badea pēuă,
Și s'ouvelū în hărtie
S'ou trimitū în Orăștie
La badea'n cātălărie,
Se'nvețe ou ea a scrie.
Scrie două, trei rânduri,
Și se pune pe gânduri...
Și se duce'n ceea casă,
Și se uită pe ferestră

Mergendū să se șpovedescă.
Șpovedi-o-ar frigurile,
Ca pe mine gândurile.

Du-te, badeo, duce-te-ai,
Unde-a sta apa, să stai,
Nici acolo să nu stai,
Să mai mergi vr'o nouē ai
Draguță să nu mai ai, —
Că draguță ți-am fostū eu
Și la bine și la rău.
Măi badiță, badea meu,
Da-ți-ar ție Dumneșeu:
Două bôle și-o lingore
Și trei ani de friguri gôle...
Măi badiță, badea meu,
Eu nu te blășemū mai rău:
Fiă-ți grajdū fără boi
Și staulū fără oi,
Să mai vinī sēra la noi,
Să povestimū amēndoi.
Să-ți spunū două trei cuvinte,
Care mi-am adusū aminte:
Da-ți-ar Dumneșeu o pruncă,
Să te porțe pe uliță,
Pe ulița creștinēșă

Și să vinī și pe la mine,
Că te-oi milui și eu,
C'o cojiță de mălai
Uscatā de nouē ani.
Nici aceea nu ți-oi da,
Până când te-oi întreba:
De ți-am fostū dragă ori ba?

*
Fă-mē, Dămne, ce mi-i face!
Fă-mē rōta stelelorū,
Pe calea Suseilorū,
Să mē calce carēle,
Boii ou piciorēle,
Cășori moldovenesci,
Și caii împărătesci.
Fă-mē, Dămne, ce mi-i pispie
Fă-mē primurā 'n vērge
Peste Deva aruncatā
Nici vėntū să nu m'acuiu, că
Nici sōre să nu m'acuiu, că
Numai badea să m'acuiu, că

Mē dusei le
Cu doru
Mē
Dor
Sect

„Dumnezeu ca pacea și mila să se reverse și asupra capului miresei Alteței Voștre regale. Din cercul liniștit al unei firi familiare neturburate, în care s'a sursă copilăria Voștră, treceți într-o țară depărtată, neunoscută și se întâmplă cu Voi cuvintele Psalmistului: „Ascută fiică! vezi și plăcă-ți urechia: uită-ți neamul și casa părinților tăi“. (Ps. 44). Câtă de bogată e cariera unei prinsose creștine, câtă de mare câmpul activității binecuvântate pe care Dumnezeu i lă deschide! Cercul casei sale proprii nu-i ajunge pentru a face binele după dorința inimii sale, cu mână darnică. Ea e mama tuturor, nobila ocrotitoare a celor săraci și strimtorați. Dumnezeuul tată i-a dat puterea și iubirea lui: mâna ei blândă devine isvorul fericirii, cuvântul, privirea ei aduce rațele bucuriei.

„Când soții princiară unii în iubire credincioasă, împărțind durerile și bucuriile, trăiesc în sfânta temere de Dumnezeu, ei săvârșesc o nouă binefacere pentru poporul lor; devin exemplul lor, lumina și necontenita lor admoniare. De la palat plăcă exemplul înalt învățându și ridicând inimile în țară, el întărește bazele ordinii sociale sguđuite în vremurile noastre. Țăr bine-cuvântarea, care se revărsă dela tronul princiară asupra supușilor, le devine și lor o dulce recompensă, o chează a resplatei viitoare.

„Și acum, înaltă părechia princiară, încheiați unirea eternă, pentru care inimile voștre s'au pregătit în sfânt și religioasă iubire. Primiți binecuvântarea dumnezeoasă, pe care o doriți din tot sufletul. Augusta adunare, prea înaltele voștre rude, fericiții voștri părinți însoțesou sfântul act ou dorințe religioase și rugăciuni fierbinți. Țăr nesfârșit de generosul dăruitor al tuturor celor bune să reverse din cer în belsug binecuvântarea, care întărește și împodobesce acum și pururea și în vecii vecilor! Amin.“

După această cuvântare, protopopul și decanul orașului Sigmaringen, părintele Lauchert, încep slujba sfintei Eucunții cu vorbele următoare:

„Inaltă părechia princiară,
„Altețe regale!

„Vom trece acum, înaintea lui Dumnezeu și a sfintei sale biserici. la sfânta slujbă. Dumnezeu cel prea bun să întărească și să binecuvinteze din tronul său ceresou ceea ce împlinim acum în numele său.“

Apoi urmă, în mijlocul bucuriei săsătorii la tunari, slujba cununiei după ritoșul de nă. Inelele de logodnă se oferă miresei Maria de pe farfurii de aur. Corul biseieată apră de soți slujba cu cântecul de seră ca un fericiu leuia, de Häudel. După terminănia și viitor icului, înalții oșpeți se întorparisian „Le Sc principesa Maria

„Căci Victoria a
oelași timp nepoța de sū mândra'n față
la ține 'n brațe.

Odată mâța stă pe loc și zănerii
cătră căne: Mă vere, tu ai ggu mândrii,
că io-sū supărată pe tine, dăr
te înșeli, nu-sū supărată de felă,
că acum vėdū, că alū tēu e drep-
tulū, că așa ni-a eșitū din jude-
cată, și pace. Și ca să veđi tu, că
eu nu-sū mănioasă pe tine, uite ce
m'am gânditū: casa-i departe, vre-
mea-i tārđiă, tu nu mai poți gáfai
de caldū, a scote limba încă nu
cutezi, că-ți vei pierde poșușulū,
calea-i lungă pe drumulū țerei, dăr
eu sciu o cărare obla și scurtă,
pe acolo într'unū cėsū bunū sun-
temū acolo.

— Ii? dișe cănele nevoindū să
credă.
— Pe legea mea! se jură mâța
și o apucă pe o cărarușă printre
sēmănături înainte și cănele după
ea, de sta să se năbușescă de o-
boselă, că nu cuteza nici măcarū
a-și scote limba, ori câtū ilū umfla
năbuhala, căci își tēmea poșușulū.
Odată dișe cănele cătră mâța:
„I, mai încetū, fi bună, că crepū!

seră la castelū, la prânđulū de gală în
sala Teraselorū; în decursul prânđului
a cântatū musica militară dela Constanz

La mijlocul mesei a luat locū im-
păratul Wilhelm; în față părechia prin-
ciară acum oăștorită; la drepta impė-
ratului ducesa de Edinburg, regele Ro-
măniei, ducesa de Connaught, prințul
Leopoldū de Hohenzollern, princesa
Alexandra, princesa Beatrice, prințul
Albert, d-na Rolfă, prințul Carolū de
Hohenzollern, contesa Matusca, Ex. Sa
Wedel, d-ra de Werner, propresviterul
Placidus Wolter, generalul de Linde-
quist; la stānga impėratului: princesa-
mamă de Hohenzollern, marele principe
Alexe, princesa moștenitōre de Meiningen,
prințul Alfred, princesa moșteni-
tōre de Hohenzollern, d-lă Lascarū Ca-
targiu, contesa Cornet, generalul Ellis,
d-ra de Lindheim, d. Cantacuzino, pre-
sidentul Senatului românū, domnișōra
de Ranch, amiralul Schilling, d-ra Pas-
sawant, șambelanul von Wedel.

La stānga mirilorū: princesa infantă
Antonia de Hohenzollern, ducele de
Connaught, princesa Victoria, sir Malet,
miss Monson, prințul moștenitōre de
Meiningen, d-na Egerton, prințul Fri-
dericū, d-ra Gōler, gen. Florescu, ge-
neralū Manu, Mrs Egerton, d. Calinderu,
d. D. Sturdza. La drepta: Ducele de
Edinburg, contesa de Flandra, contele
Șuvaloff, princesa Fredericū, prințul
moștenitōre de Hohenzollern, d-na Can-
tauzino, sir Corvel, d-na Greceanu, ge-
neralū majorū V. Schrabisch, d-na de
Werner, d. Al. Lahovari, d-ra de Bam-
bach, medicul generalū d-lă Leuthold,
generalū Vlădescu.

Producțiuni și petreceri.

În comuna Preșmerū de lângă Bra-
șovū s'a ținut a treia-đi de Crăciunū
adunarea generală a Despărțimentului
I (Brașovū) al Asociației transivane.
Deși din cauza timpului nefavorabil se
putea prevedea, că mulți oșpeți nu se
vor putē presenta la această adunare,
bravul poporū românū din Preșmerū
impună ou conducătorii săi și deteră
silința de-a se face o primire frumōsă,
arangiānd din acestū incidentū o pro-
ducțiune musicală literară și o expoziți-
onală de lucrări femeesce.

Producțiunea a culminatū în pre-
darea unui frumos și interesantū dia-
logū între unū plugarū și unū măestru.
Dialogul fū lucratū anume pentru oca-
siunea această din partea învățătorilor
noștri dela școlă română din Preșmerū
și fū bine predatū de tinerii Ioană Cărștea
și Alexu Secleanu, pe care poporulū îi
ascultă cu mulțumire și plăcere.

Poesia „Ioanū la teatru“ de Spe-
ranță aemenea a fostū bine recitatū din
partea tinerului Ioană Bulșca.

S'a executatū unū duetū de d-ra
Eugenia Ludu și d-lă Stefanū Popoviciu,
precum și vre-o două cāntări, cari fură
executate din partea tinerului corū de
plugari cu succesū mulțumitorū, mai a-
lesū avėdu-se în vedere, că acestū corū
numai cu vre-o două săptămāni înainte
fusese improvisatū. Acestū scurtū inter-
valū dovedesce, că d-lui Popoviciu nu
i-ar lipsi destoinicia de lipsă pentru de
a forma ou timpul unū bunū corū po-
poralū, numai deca ar stărui ou zelū în
direcțiunea această.

Multă plăcere ni-a făcutū cu deose-
bire vizitarea expoziției de lucruri de
mână femeesce, din care mai pre susū
de ori ce îndoșă ne amū convinsū, că
Romāncile nōstre din Preșmerū suntū
femei harnice. Frumōsele țesături și cu-
șturi de totū felulū eșite din mânăle
lorū le servesū spre marea onōre. Mai
multe dintre ele au și fostū premiate din
partea Despărțimentului nostru al Aso-
cياției transivane, ceea ce n'a fostū
unū lucru tocmai ușorū, mai alesū fiind-
că dintre multele și frumōsele lucrări
nu sciau, pe cari să le alegi pentru pre-
miare.

D nii preoți și învățători, în frunte
ou părintele Ludu, ca directorū școlarū,
au făcutū unū bunū serviciu causei po-
porului nostru prin arangiarea acestei
expoziții și a producțiunii împreunate
ou ea.

Petrecerea plugarilorū romāni din Rėșnovū Ni-se scrie:

Miercuri, în 6 Ianuarie st. v., a
avutū locū în sala hotelului din Rėșnovū
o petrecere împreunată c'o producțiune
de cāntări. Petrecerea s'a începutū la 7
ōre sėra și a duratū până în đori de đi.
Oșpeții, cari au ținutū se ouoreze ou
prezența lorū această adevăratū romānescă
petrecere, au rėmasū pe deplinū încāu-
tați și mulțumiți de modulū cum țera-
nulū românū scie să-și petrecā în cea
mai bună armoniā, în ordinea cea mai
esemplară și veselū și plinū de focū când
lăutarii cāntă Hora, Brėza și Brėulū.

În paușă corulū plugarilorū, alū că-
rui dirigentū este harnicul preotū Jo-
calū I. Hamșea, a executatū două piese
poporale. Avėdu-se în vedere, că co-
rulū din Rėșnovū abia este la începutul
formațiunii sale, putem đi e, că pre-
tațiunile lui de Mercuri sėra, au fostū
destulū de mulțumitōre. D-lă Hamșea
meritā laudă și recunoștină pentru os-
tenelele ce-și dă, ca să formeze unū corū
mixtū de plugari în comuna Rėșnovū.
Multū efectū a produsū joculū naționalū
„Romanulū“ executatū de 12 tineri im-
brăcați în costume romānesce, avėndū în
fruntea lorū pe d-lă clericul absolutū și
învățator Teculescu. Precisiunea execu-
tării figurilorū, ținuta adevăratū romānescă,
mlădierea și vivacitatea ou care a fostū

juocatū „Romanulū“, a pusū în u
pe asistenți. Rară ni s'a datū oc
să vedemū unū jocū naționalū esec
ou mai mare succesū, ca „Romanulū
Rėșnovū. D-lă Teculescu vātavulū
đisū alū tinerilorū jucători, a se
aplaude meritate și călduroșe feli

Paușă am folosit'ou pentru a pe
la o masă comună, unde se'nțelege,
lipsitū nici tasele. După paușă pe
cerea s'a continuatū până în điaua
când ni-amū depărtatū ou toții încāu
și mulțumiți. Care este succesulū ma-
rialū alū petrecerei nu sciu. Succesulū în
moralū însă a fostū peste așteptare
și asta o cetiam mai alesū din ochii
și din fața lui nenea Proca, sufletulū con-
veniri de Mercuri sėra.

Dreptū încheiere nu potū să nu
amintescū, că în totū decursul petre-
cererei s'a observatū o esemplară dis-
ciplină, o frumōsă armoniā și o
veseliā caracteristică. Disciplina și ar-
monia suntū fructele binecuvântate ale
conducătorilorū romāni din această co-
mună, sēmēnța lucrării osoroa, se vede
că a cădūtū pe pământū roditorū, őr ve-
seliā? — de, veselie e caracteristică Ro-
mānului, când desbrăcatū de griji și de
nevoi, se pune la Hora și la horitū.

La Aradū se va da unū balū ro-
mānū, în hotelulū „Crucea albă“, la 18
Februarie n. o. în favorulū școlarilorū
romāni lipsiți de mijloce. Președinte:
Dr. St. C. Popū; vice-președinte Dr.
George Popoviciu; secretarū: Liviu Ta-
masdanū; cassarū: Iuliu Herbay. Mem-
brii în comitetū: G. Adamo, Fil. Anoiu,
Silv. Bichieanū, Dr. Is. Bodea, Iul. Bo-
dea, I. Buda, I. Căcinea, Iul. Căcinea,
I. Florianū, L. Ghebeles, Aug. Herbay,
Dr. Iul. Mera, Val. Magdu, Dr. Silv.
Moldovanū, A. Nicōra, Rom. Nestorū,
I. Papp, G. Popescu, T. Popescu, Em.
Petrilla, Eu. Papin, Dr. I. Popoviciu, G.
Popoviciu, P. Rozvanū, Dr. S. Șeula,
Iancu Ștefanuș, Dr. Val. Telescu, Tr.
Vatiantū. Începutulū la 9 ōre sėra. Bilete
de persoană 2 fl., de familiā 5 fl., bilete
de galeriā: rėndulū I. cu 2 fl., al II. cu
1 fl. Bilete se capetā pe lângā presen-
tarea invitării, cu 2 đile înainte de balū
la „Crucea albă“, őr sėra la cassă.

La Blășiu se va da unū balū filan-
tropicū, Sămbatā în 11 Februarie n. o.
în sala Otelului „Univers“, în folosulū
„fondului pentru ajutorarea studențilorū
miseri în casū de morbu“. Comitetulū
arangiatorū: Al. Uilăcanū, președinte;
Nic. Popescu, cassarū; Em. Viciu, con-
trollerū. Membrii: A. Popū Botk, Dr. I.
Nicōra, Iuliu Karsai, Gavr. Precupū.

Prețulū intrării: de persoană 1 fl., de
familiā de 3 membri 2 fl., peste trei
membri 3 fl. Începutulū la 8 ōre sėra.

Cōpte la rēcōre
Neatinse de sōre,
Cōpte la pământū,
Neatinse de vėntū.

— „Decă-i fața cum tu đici,
L'am vėđutū colo 'ntre Turci.
Când sta Danū într'unū piciorū,
Turcii toți cădeau ocolū,
Când sta Danū pe oalū călare,
Turcii toți cădeau oulare.
Danū pe toți i-a prăpăditū
Și de ei ne-a mântuitū.“

Din jurulū Retezatului.

Mihailū T. Iubașū.
învățatorū.

Păscălitōrulū.

Asta-i al-
se gândi cān-
nu-mi udū poș-
— „Am datū
dice apoi cătră
— „De ce bai-
întrebā mâța, făcēi
scie încātrā aiurēzā
— „D'apoi uite, cu-
sēm-mi ducū poșușulū și
udū?

lume ou minciuna, s'a apucatū și și a
luatū o carte ou care a începutū a ghici
și a păsoali la ōmenī. Mergėndū elū
multă lume împărăția, ca Dumnezeu se
ne ție, a ajunsū la unū împăratū, căruia
tocmai 'i s'a întēplatū o pagubă
în casă. Auđindū împăratulū de a-
cestū păscălitōrū, l'a chiamatū să-i ghi-
cescă, că cine i-a furatū inelulū lui de
logodnă și alū împărătesei, pe cari le a
prețuitū mai multă ca pe tōte comorile,
ce le aveau în casa lorū.

Intrāndū păscălitōrulū la împăratulū
și întrebāndulū acesta, deca scie ghici
de paguba lui, i-a rėspunsū: că să-i deē
răgazū de 40 de đile și în acestū timpū
elū 'i va spune, că cine i-a furatū ine-
lulū. Împăratulū s'a învoitū și i a datū
o casă în care ședea și-i duceau de măn-
care pe rėndū toți sfetnicii împėra-
tului.

În điaua dintāiu, când a intratū celū
dintāiu sfetnicū, a đisū păscălitōrulū:
„Dōmne mulțamescu-ți, că mai am trei-
đeci și nouē.“

În điaua a doua őrășī a đisū de a
auđitū și alū doilea sfetnicū: „Dōmne

mulțamescu-ți, că mai am trei-đeci și
optū.“

Păscălitōrulū, când numēra, se gādea
la đilele cele patru-đeci, ce i-le dase împė-
ratulū, pe când sfetnicii, cari se sciau
ou musca pe căciulă, credeau, că păscă-
litōrulū pe ei 'i numēra.

La câteva đile, unuia dintre sfet-
nicī 'i veni în minte să facă pace ou
păscălitōrulū; să-i dea adecă inelele lui,
dăr să lū rōge să nu-i spună împėratu-
lui, că ei le-au furatū. Auđindū această
păscălitōrulū, s'a bucuratū fōrte și a
đisū, să-i aducă numai lui inelele, că de
spusū nu-i va spune împėratului.

După ce unulū dintre sfetnicii împė-
ratului îi aduse inelele, păscălitōrulū l'a
întrebatū, că împėratulū ce dobitōre are
mai dragi pe lângā ourtea lui? Sfetni-
culū i-a spusū, că împėratului mai dragū
ii este unū cocoșū și unū căne de
curte.

După ce păscălitōrulū auđi de asta,
luā unū inelū, ilū învėlū într'ou bucată
de pāne și lū dete cocoșului ca să lū în-
ghitā. Apoi dișe împėratului: „Înalțate
impėrate! Când ai eșitū la preumblare,

Contribuirile se vor cuita pe cale
bică.

Curatorul bisericei gr. cat. din
— dă invită la balul, ce-l va arangia
orul bisericeii amintite, la 21 Ia-
n. c. în sala dela „Românouța”.
Intrarea: de persoană 1 fl.; de fami-
e 3 membri 2 fl., ér pentru ceilalți
telcbrî câte 50 cr. Oferte în favorul bi-
nu-și se primesc și se vor chita în
târ-
oș
comitetu: Alesandru Ciura, preș.;
Laurențiu Popă, cassar.

Reuniunea femeilor române din Abrud,
Abrudsat și giură invită la balul, ce-l
va arangia în favorul școlii de fetițe
române din Abrud, la 2 Februarie u.
c. în sala dela „Românouța”.

Intrarea: de persoană 1 fl., de fami-
liă 2 fl. Inceputul la 8 ore séra. Su-
prasolvirile se vor chita în publică.

Literatură.

A apărut:

Musa Someșană, poesii poperale ro-
mâne din jurul Năsăudului, adunate și
arangiate de dascălul Iuliu Bugnariu.
Partea I) Balade. Proprietatea, editura
și tipografia „Aurora” A. Todoran în
Gherla (Szamosújvár). Formatu 8° de 96
pag. Prețulu 30 cr.

Cultura Hămeiului de Ioan S. Or-
deanu, absolventu al școlii de agricul-
tură dela Ferăstrău, fostu practicant
(bursier) pe fermele modelu ale archi-
ducului Albrecht. Bucuresci, 1892. Tipo-
grafia Euf. N. Miulescu (Strada Câm-
pineanu nr. 46) Formatu mare 8° de 19
pag. Prețulu 50 bani séu 25 cr.

EDUCAȚIUNE.

Supunerea.

Supunerea este principiul or-
cării virtuți în copii. Numai acela,
care scie să se supună, va avé
bună purtare. Fiă-care omă în
viața sa este dator să se supună,
fiă părinților, fiă mai marilor,
fiă legilor, orî chiar necesității.
Nimeni însă nu pôte învăța să
practice și să iubescă această vir-
tute, decât în tinerețe, și tocmai
în tinerețe are mai multă lipsă
de ea.

A fi supus înseamnă a împlini
cu acuratețea aceea ce ni-se po-
runcesce, chiar decât împlinirea
poruncei ni-ar veni cu greu. Dacă
părinții nu se vor sili a deda
pe copii de mic la împlinirea po-
runcilor lor, atunci copiii se
vor face neascultători și la urmă

le vor pricinui multă durere și
dile amare. Învățătorul, care nu
scie să deda pe scolarî la supu-
nere, de asemenea nu va puté face
nici-odată din elevii săi cetățeni
buni și bărbați folositori națiunei,
bisericeii și societății, ci truda lui
se va perde în zadar, va îndemna
și va pedepsi fără nici un folos,
copiii nu vor cerceta școla regu-
lată; în fine ei nu vor fi nici li-
niștiți, nici fericiți; învățătorul
își va urî meseria, ér copiii școla.

Vedem așa-déră, că supunerea
este o virtute, care formeză teme-
liile vieții și fericirii unui omă.
De aceea credem a face un
bun serviciu părinților și cu
deosebire învățătorilor noștri, re-
producendă aci câteva povește de
mare folos, ce le dă în privința
acesta d-lu I. I. Gabrielescu din
Craiova în cârticea: „Sfaturi cum
se se conducă o școlă din punctul
de vedere al educațiunei.”

Spre a deda pe copii să fiă su-
puși și ascultători, suntem dator
mai întâiu de tôte a nu cere dela ei
nimică, ce se nu fiă folositoră și cu
socotélă. Prin urmare nu trebuie să-
îngrămădim pe copii cu totu fe-
lul de porunci, cu cale și fără
cale, căci mulțimea poruncilor
încurcă pe copii; una-i face să
uite pe cealaltă. Prin urmare în-
totdeauna trebuie să ne întrebăm
mai întâiu: „Ore ceea ce voim
să cerem copiilor este folositor,
este la timp? Și ore sunt ei în
stare să împlinescă ceea ce cerem
dela ei?” Numai după ce ne-am
cugetat bine asupra acestor în-
trebări, putem să ne hotărîm
de-a da porunci copiilor.

Când o poruncă ne pare folo-
sitoare, binevenită și care se pôte
bine împlini, să ne arătăm co-
piilor voința noastră în mod
curat și limpede, cu gravitate și
cu ton liniștit, dér hotărît. Spre
exemplu le dîcem: „Faceți acesta;
să lăsați ceea” etc.

Poruncile nici-odată să nu se
dea cu un aer măreț, séu cu
un ton aspru. Politeța cere a
nu întrebunța nici-odată vorbe, ca
acestea: „vê ord-nă”, „vê porun-
cesc”, ci „vê dîcu”, „vê sfātu-
esc”, ba chiar și „vê rog”.

Câte-odată e bine să li-se arete,
mai ales copiilor mai mari, și
cauzele pentru cari am dat po-
runca anumită. Cu cât copiii sunt
mai mici, cu atât ei pot și tre-
buesc încâtva să fiă conduși prin-
tr'o supunere absolută; cu cât
însă ei cresc mai mari, cu atât
este mai greu și mai nedrept de

a pretinde dela ei o supunere, ale
căreia cauze ei nu o înțeleg. De
aceea dîcem, că copiilor mai
mari, când li-se dau poruncile, e
bine să li-se arate și cauzele, pen-
tru cari le dăm acele porunci.

După ce odată am dat co-
pilului porunca, trebuie să rămă-
nem statornic pe lângă acesta
și să îngrijim, ca copilul să o îm-
plinescă cu tôte acurateța. Dacă
ne schimbăm lesne voința și fără
nici un motiv, atunci cum voim
ca copii să ni-se supună cu în-
credere? De altă parte cugetul,
că „părintele, orî dascălul meu
nici să se uită, decât făcî orî nu
ceea ce mi-a poruncit”, îndemna
pe copil la nesupunere și-l face
nepăsător față de poruncile date
lui. De aceea repetăm: trebuie
să fim statornici pe lângă po-
runca dată și să îngrijim de îm-
plinirea ei.

Nu este rău, de-a mai aduce
din când în când aminte copilului
porunca, ce i-s'a dat, căci altfel
se pôte întâmpla, ca să-și uite de
ea, orî chiar de nu-și uită, el gă-
sesce un pretext de-a nu se su-
pune, scușându-se cu aceea, că
și a uitat.

Unii învățători au obiceiul,
că pe copii, ce vin pentru prima
oră la școlă, în dîlele dintăiu îi
lasă să umble cu totul liber și
după capul lor, credend, că e
bine a se face acesta pentru a le
cunosce obiceiul, pentru a le face
plăcută venirea la școlă și altele.
Acosta însă este o mare greșelă.
Copii trebuie îndată dela început
dedați a se ține de regulile sta-
torite. Acosta o pretinde și buna
ordine a școlii. Totu ce odată este
regulă, trebuie să se țină, din
partea fiă-căruia. În casul con-
trar, copiii își perd stima față
de regulă și se predispun la ne-
supunere față de ea.

Sentințe și învățături.

Din carnetul meu, de Moșulă.

Cu Dumneșeu celă prea mare.
Incepe și sfêrșesce orî-ce lucrare.

Gândesce-te și muncesce.

Cinstesce pomul, care îți dă
umbră.

Nu spune totdeauna ceea ce sci,
să scii însă totdeauna ceea ce vor-
tesc.

Mătură mai ântăiu la ușa ta,

și numai după aceea judecă pe
alții.

Tovărășia nutresce, neînțele-
gerea risipesce.

Ție nu-ți ierta nimic, altora
mult.

Meritele vechi, îmbătrănesc
uite.

Ingâmfarea nu folosesce nici-
odată.

Decât în gârlă un mare pesce,
Un mic pe masă mai mult
prețuesce.

Cei buni numai bine pot face.

Cine cade în nenorocire, ușor
se pierde din amintirea ómenilor.

Deprinde-te a suferi, fără să te
plângi cuiva.

Timpul nu stă locului, clipita
dispare, și pe ceea ce n'ai folosit-o,
în aceea nici n'ai trăit.

Trăesce în fiăcare dî, ca și
când aceea ar fi cea din urmă din
vieța ta.

Cu cât lupta este mai inver-
șunată, cu atât învingerea este
mai mare.

Omul nu este, decât ceea
ce pôte dovedi prin fapte.

Norocul nici-odată să nu-ți fiă
stăpân, nici nenorocirea servitóre.

Omul este creat liber, este
liber, chiar în lanțuri de s'ar
nasce.

ECONOMIA.

Pomăritul.

II.

Grădina fiind în nemijlocită
apropiere a casei, o putem și cul-
tiva mai bine și și pădi mai bine
de ómeni răi, de cari ađ e plină
lumea. În ea se și cultivă plan-
tele cele mai delicate și mai lă-
comóse, precum și cele de cari
avem dîlnic trebunța: legumî
și pome.

Dér să stăm strîmb și să
vorbim drept; chiar grădina
este locul, pe care poporul nos-
tru pune prețulu cel mai mic;
chiar grădina este locul cel mai
rău cultivat. Acosta în cele mai
multe locuri, că escepțiuni sunt,
mulțimită Ceriului. Și apoi chiar
grădina, fiind-ne atât de înde-
mână, ar trebui să fiă — precum
amă mai dîșu — locul cel mai
bine cultivat, cel mai frumos,
cel mai bine grijit, măcar așa
după cum sunt grădinile altor
neamuri, d. e. ale Sașilor arde-
leni. Dér nu! Chiar fiind grădi-
nile dinaintea nasului pururea, ele
sunt lăsate în scirea Domnului.
Apoi ne este necasă, ne supărăm,
că ne cer dări multe și mari și
noi nu avem din ele nici măcar
atâta câștig, ca să le putem
plăti regulat, așa că e silit să
vină judele cu carul, care ia tot
și ne lasă amarul.

Dér rogu-vé, să nu ne supé-
răm de feliul feliului; să silim
moșia, ce o avem, să producă a-
tâta, cât să ne îndestulescă tôte
trebunțele; acesta o putem face
numai cultivându-o bine. În dar
vom bate cu piciorul în păm-
ent și vom porunci, că ea nu
ne va asculta, numai decât vom

și-a cădută inelul din deget și coco-
șul, vedendu-l solipind, l'a înghițit.
Deel să tai cocoșul și vei afla inelul.

Împăratul a poruncit să taie co-
coșul și au aflat inelul într'insul.

Acum un inel era aflat; mai tre-
buia al doilea. După câte-va dîle păs-
călitorul și pe acesta l'a învăluit în-
tr'o bucată de pâne și l'a dat cânelui,
care l'a înghițit. Păcălitorul proroci
apoi împăratului, să omóre cânele și va
afla inelul. Așa au și făcut și au aflat
și inelul împăratei.

După-ce s'au aflat inelele, mare bu-
curia a fost la curtea împăratei,
dragii mei! S'au tăiat mai mulți boi și
multe buți de vin s'au beut; eu încă
eram acolo și m'am suit pe un
scaun de m'uitam cum își petreceau
cu toții.

Aflarea inelelor a fost de mare
isbândă pentru păcălitor; el a fost
de aci încolo în mare cinste la curtea
împăratei, din care pricină îl și pis-
maian mulți dintre sfetnicii împăratului
și-l băteau joc de păcălitor.

Atâta au mai stărnit sfetnicii, până
ce împăratul se hotărî să pună încă
odată la probă pe păcălitor. Au prins
o vulpe și băgându-o într'un sac, au
chiamat pe păcălitor să le ghicescă,
că ce e în sac?

Când păcălitorul intră în casă și
văd cursa, ce li s'a pus, îl cuprin-
seră grijile, căci d'acum vedea și el,
că n'o s'o mai pôte duce cu minciuna.
„Ai intrat vulpe în sac”, — își dîse
el supărat și dând din cap, — „dér
nu sciu dî cum vei mai eși!”

Abia scăpă din gură aceste vorbe
și toți cei de față începură a bate în
palm și a se mira de păcălitor. Nici
împăratul nu se mai îndoaia acum de
loc în puterea lui de nădrăvan și în
urma acestor două isbânde, porunci să-
facă păcălitorului o casa frumoasă,
în care acesta trăia cu un boieraș. Nici
el nu visase odată, că va puté o
duce cu minciuna până la atâta, dér ce
să-i faci, decât de omă se legase atâta
noroc prost!

Destul, că dela o vreme, érași îl
cuprinseră grijile pe păcălitor, căci

tare se temea, nu cumva sfetnicii să
stăruie pe lângă împăratul, ca să-l pună
la o nouă probă, căci atunci nu sciu
dî, ce s'ar fi ales cu boeria lui. Că i
vine lui în minte? Se apucă și dă foc
la casa. Toți ómenii dela curtea împé-
rătescă alergară să stângă casa păcăli-
torului, dér acesta se văeta în gura
mare, că lui nu-i este atâta de casă,
cât de cartea lui cea scumpă de păs-
căliă, care a ars în foc.

Sfetnicii numai decât au și spus
împăratului despre supărarea păcăli-
torului, dér împăratul măcară scia, că
i-a ars păcăliă, pentru aceea totuși
l'a ținut ca și până atunci, în mare
cinste pe păcălitor.

Și așa a ajuns păcălitorul, dragii
mei, că cu minciuna să trăiescă lume
albă și să scape de tôte cursele și ispi-
tele vrășmașilor săi.

Și de nu va fi murit și astăzi mai
trăesce, éra eu m'uit pe un cui, că
n'am ce să mai spui.

I. G.

menci mult și bine! Dă din mână, Petre, ca să nu te îneci! — a spus Mântuitorul lumii către ucenicul său. Dă din mână, omule, și către noi Mântuitorul nostru; roagă-te lui Dumnezeu, dă lucră totu mereu, apoi cruță fătul meu!

Grădinile dără din capul locului trebuie să le umplă cu pomi buni și nobili, cari ni-or face bucuria și plăcere, ni-or umple punga de bani să putem plăti dările și vomă avé cu ce post, ér copiii noștri n'or fi siliți a trece gardurile prin vecini, de dorul pomelor, nică fisburătoriți cu lemne și petri de aceia, cu atât mai puțin vor căde în ispita de a fura din casă bucate ori bani și a-și cumpăra dela precupețe pome pădurețe. Că ce vrei? Suntem omeni mari, și încă ne plac pomele, dér apoi nisce copii nepricepuți să nu umble în ruptu capului după ele? Aduceți-vé a minte, rogu-vé, că toți ați fost copii. Chiar și numai de dragul copiilor noștri, ca să nu ducă dorul pomelor și să le dăm esemplu de hărnicia și bună rând, ar trebui să facem din grădinile noastre, cum mai dăseu, totu atâtea rauri pământesci, unde să fiă totu felul de pomi roditori.

Apoi ripele cele multe, așa numite sterpe, de ce le plătim de dare? Ca să rămână gole și să producă numai macrișu iepurescu? Dă nu produce bucate, nică ierbă, atunci de ce să nu cercăm a le sili să producă bani, — dér bani buni, nu minciuni? Ori ce potecă de pământ, mare séu mică, bun séu réu, omul prin muncă și silință — împreună cu voință, care este darul lui Dumnezeu — îl pte face să producă ceva. Ba de multe-ori, un loc ce-lu ținem de réu, căci bucate ori ierbă nu produce, cultivat fiind cu pomi, neaduce mai mare folos, decât locurile cele bune.

Să luăm un exemplu:

Avem grădină de $\frac{1}{2}$ jugăr, adică de două caré de fenu și unul de otavă, care prețuesce la an 30 fl. v. a. De am pune în ea numai 2 peri, 4 meri, 8 pruni, un ciresu și un vișnu, ce am dobândi? — Uitați-vé ce:

1.) Fenu și otava s'ar face totu cam atata de multă, ba în timpu secetosu chiar mai multă, apoi cu multu mai bună, mai dulce.

2.) Pe lângă fenu și otavă, — cu timpul — am puté avé de pe 2 peri, să dicem numai câte 5 mierțe de pere cu 1 fl., sunt 5 = 10 fl.; de pe 4 meri, numai câte 5 mierțe à 1 fl. = 5 fl.; de pe 8 pruni, numai câte 2 mierțe à $\frac{1}{2}$ fl. = 1 fl.; de pe un ciresu numai 3 mierțe à 1 fl. = 3 fl.; de pe un vișnu numai 3 mierțe à 1 fl. = 3 fl.; și decă ajungem la rezultat, că pe lângă fenu și otavă, ne mai dá pome în preț de 44 fl. Dér scim, că pomii din an în an sunt totu mai mari și decă în an buni, cu câtu sunt mai mari, cu atata produc mai multe pome, decă cu atata ne aduc mai mare câștig.

Din aceste considerațiuni, n'am încetat de când sunt și nu voi înceta în viața mea a recomanda cultivarea pomilor, căci — după cum recunoscut este, — ei fac ținuturile mai frumoșe, influențază asupra dezvoltării fizice și morale a omului, răcorescu aerul, răspândesc umbră și mirosu, deșeptă în tinerime gustul frumosului și viul interesu pentru farmecile și legile minunate ale naturii, prin urmare pentru totu ce

este adevăratu, nobil și frumos (veđi Prefața Pomăritului de D. Comșa.)

Pomii frângu forța vânturilor și conservă timp îndelungat umeđeala, care contribue la formarea norilor. De aci se esplică, că pe când țerile și ținuturile pleșuge de pomi și păduri, adesea sunt bănuite de secete îndelungate și de vijelii, pe atunci țerile încărcate de pomi arare-ori duc lipsă de umeđeală, care-i atât de priinciosă, ba absolutu necesară plantelor.

Dăcă am examina unul câte unul folosele materiale, ce ni-le dau pomii, dăcă am urmări apoi și influențele cele mai îndepărtate, ce pomii au avut și au asupra culturi minții și a inimei, ne-am convinge de bună semă, că pomăritul alcătuesce o verigă forte puternică în lanțu progresului economicu, intelectualu și moralu al omului.

Vedend apoi, câtu de puțin este prețuitu acestu romu de cultură la poporul nostru în genere, până chiar și la clasele nostre mai culte; vedend, că nică chiar școlele nostre, cari au în program, — pe hărțiă — pusă ca studiu obligat pomăritul, încă se interesează așa de puțin de el, încâtu numai ici colea veđi pe lângă școlele nostre câte o frumoșă pomăriă, am cređutu, că cauza nu este atât nevrerea, câtu mai mult nescința, de unde apoi provine frica de a se apuca de acestu ramu de cultură.

Decă ca unul, care am cultivat pomăritul practic în decursu de 20 de ani, ca învățătoru la mai multe școle populare, unde funcționau, și ca atarea trebuit să consultezu deosebiți autori de pomărit; ca unul, care am datu dovede cu graiul viu, în scris și în faptă, că știu cultiva pomi practice și în modu rațional: acum prind — cu permisiunea On. Redacțiunii a „Gazetei Transilvaniei“, — a scrie un număr de epistole, care vor conține numai a-faceri de ale pomăritului practic și rațional, afaceri scose din îndelungată praxă a mea și a altora, cari până a ajunge la adevăr, de multe-ori a trebuit să lucrăm cu mai puțin spor, decât aceia, cari din capul locului știură de unde și cum să începă lucrul.

Fiă, ca aceste epistole ale mele să aduc folosul dorit de mine, adică de a îndemna pe toți cetitorii la cultivarea pomilor!

I. P. Reteganu.

Credințe deșerte la țeranii ruși.

II.

Un rol însemnat are în superstiția poporului rusescu așa numitul „moșul casei“, cu care omeni caută a se avé bine. „Moșul“ este o ființă nevăduță și plină de bunătate. Dăcă ține cu casa în care se află, atunci acolo merg bine toate lucrurile. Moșul e făcut din lemn și așezat în colțu camerei, el e un moșnegu cu barbă. Când țeranii își schimbă locuința, atunci îl duc și pe el. El e stăpănu casei.

Dăcă locuescu două familii la un loc, se pte auđi în acea curte un șgomotu ciudat: e o lupă pentru stăpănire între cei doi „moși“, care adese-ori duc la oertă între cele două familii.

Afară de duhul acesta curat, mai sunt și duri neurate. Capetenia lor e Satana, care șede în iad, de unde dá porunci dracilor. Intre aceștia sunt doi fruntași, Liubostaj și Farmazon. Când o femeie se topește de dorul răposatului ei bărbat, atunci vine

Liubostaj în chipul unui bălaur de foc, se preface în schintea și ia chipul bărbatului ei și o mângăie. După cino séu șese lun, femeia se îmbolăvesce și móre.

Farmazon totdeuna e gata să ajute pe omeni intru ajung-rea dorintelor lor. Dăcă vre un muritor doresce avere, frumșețe, iubire către o fată frumoșă ș. a., atunci n'are decât să mergă la câmp și să chieime în ajutoru pe Farmazon. Apoi trebuie să-și taie degetul din mijloc dela mâna dreaptă și cu sângele ranei să și dea sufletul diavolului. Dăcă diavolul nu se ține de cuvânt, atunci omul se duce éráși în câmp și cere ca să rupă tocmela ou diavolul, care găuresce chipul omului, ce s'a făcut când s'a încheiat tocmela. Prin acesta apoi duhul réu nu mai are putere asupra omului.

În satul Rudovka din Rusia, de unde sunt culese aceste credințe deșerte, puțin se tem de năluți, căci omeni de acolo au un mijloc ca să se ferescă de ele. Acestu mijloc este un ac, pe care totdeuna îl pörtă cu ei.

Ei găurescu cu acul haina năluței și puterea acesteia s'a frânt. Ba fac chiar giume cu ele. După ce un fecior a găurit cu acul haina năluței, înțepenește acul în ușa casei, în care a intrat năluca. Pană când acul se află în ușa, năluca e prinsă.

Țeranii din numitul sat consideră multe animale ca aducătoare de noroc. Așa ei prind numai pesci de aceia, cari înótă în josul riului; pe cei ce înótă pe riu în sus îi țin de neurați și dicu, că e păcat să-i pescuesc. Urletul cânilor în apropierea caselor îl țin, că aduce nenorocire, căci prevestesce izbucnirea vre-unui foc.

Țeranii, când vreu să șcie, cum se vor face bucatele în cutare an, facu următoarele: Un membru mai bătrân al familiei se duce în noptea de anul nou în dosul casei și implăntă câteva fire de paie în zăpadă. Dăcă dimineța se vede brumă pe fire, atunci va fi an mănós. În casă masa se acopere cu o pănzatură albă și curată, dăcă se găsesce dimineța pe acesta un grăunte, atunci va fi an mănós.

Mai sunt apoi și alte credințe. În noptea de anul nou după cină se pun pe ferestră bucăți de pâne; cine nu și găsesce dimineța bucată sa de pâne, va muri în decursul anului. Fetele pentru ca să afle, că se mărită după un fecior bogat ori séracu, se duc în ziua de anul nou lângă gardu, unde numără parii, dicend unul după altul: „Cămară de bucate, pungă“; dăcă la parul din urmă s'a numărat: „cămară de bucate“, însemnă, că fata va intra într'o casă bogată, dăcă nu, va intra într'una séracă.

Smântâna popii.

Cum făcuse Țiganul, cum deresese, ajunsese dascăl*) la biserica din sat. Avea, ce dreptu, glas bun, striga de par'că să spargă bolta bisericei; până și potropopul îi lăudase darul. Dér încolo Țiganul totu Țiganu, cu toate cusururile lui și mai pe susu hoțu de furaoul de sub cloșcă, fără să dică cloșca nică pis!

Popa avea o vacă; din laptele aștei vaci și din alu ce i-l aduceau țeranii plocon când și când pe la țile mari, făcea smântâna și smântâna unde s'o ția el ca să fiă mai la răcoré?... hai s'o ția în altar.

Intr'o di nefind popa acolea, nu știu ce căută Țiganul și écă dădu de olele cu smântâna asunse într'un colț.

Cum dădu cu ochii de ele, cum își viri și degetul în smântâna să o guste. Gustand îi plăcu; plăcendu-i mai viri degetul odată și încă-odată până scădu óla ca la vr'unu sfertu așa. Ér de aoi

*) În România la diac ori cantor se dice „dascăl“.

înainte de câte-ori îi venea Țiganului gustu de smântâna, căuta câte un prilej ori să se măture prin biserică, ori să se frece cu cenușe sfașnicul celtu mare, de se mira și popa de atata hărnicia.

Fură Țiganul ađi, fură mâne... Intr'o di cercetand popa olele, băgă desemă, că scăduse smântâna din ele.

Bre, că ce să fiă? Nu-i trecu prin gând să bănuiescă pe dascăl; ba avend încredere mare în el, că fiind Țiganul dibaciu tare, îl îmbroboșe cum era mai réu, îi spuse pricina și-l întrebă, el ce bănuiesce?

— De, sfinția ta, răspuse Țiganul; în altar cin' se între?... Ori că e vre'unu hoțu mare, și de-o fi așa, apoi se întinde și la sfințele odóre.

— Așa đeu, dascăle... Dómne ferese!

Și-și făcu popa cruce.

— Eu dicu, urmă Țiganul, să mă pui să pândesc la nopte, să vedem u'oiu pune mâna pe el cine-a fi.

— Că bine dic; așa să faci. Pândind două trei nopți pte-lu prindem.

Când se inoptă îi dădu Țiganului popa cheile bisericei și se duse să se culce; ér Țiganul luă un codru de pâne și pâna să puie mâna pe hoțu, încep să întingă în smântâna popii. După ce se sătură bine, luă o óla, se duse la icónele Maicei Domnului și a sfântului Nicolae, de mai alături, și-i unse cu smântâna la gură pe amândoi; ér după aceea-lăsa óla jos lângă icóne și eși din biserică incuind ușa.

Când se lumină de ziua bine, dese deosebeau toate în biserică, se duse la popa făcend de a fi dat fuga și-l deșeptă din somn:

— Ai, părinte, că i-am prins!

— Ce ai prins dascăle, întrebă popa cu ochii jumătate inchși.

— Hoții de furau smântâna.

— Așa, cine sunt.

— Vino de-i veđi și sfinția ta, să te crucești.

Puse popa repede o scurteică pe el, poteciul pe cap, papucii în picioare și eși cu dascălul după densul.

Intrand în biserică, o luă Țiganul înainte și ducendu-lu la icónele Maicii Domnului și a sfântului Nicolae dișe:

— Ia te uită, Sfinția ta, sfântul Nicolae e hoțul. S'a dat jos de unde e, și s'a dust d'a luat o oală din altar și a adus'o Maicii Domnului și s'au pus amândoi pe mâncare.

Eu, vedend așa odată, am eșit de unde eram ascuns, ér sfântul a lăsat oala jos, și a dat fuga la locul lui, dér așa au incremenit amândoi când m'au vedutu, că... ia te uită, a uitat și la gură să se ștergă.

Atunci popa dădu din osp și zmărit până în fundul sufletului dișe sfântului Nicolae:

— Bine, Maica Domnului ca Maica Domnului, minte de femeie, dér tu omă bătrân cu barba pân' la brău, să furi smântâna din óle... mai mare ocara đeu! Dumitru Stăncescu.

MULTE ȘI DE TOATE.

Țiare în versuri.

Până acum există două țiare, cari apar în versuri. Unul, care e forte popularu iese în Atena (Grecia) sub editura lui George Souris. Elu e scris în versuri, chiar și anunțurile, și se dice, că versurile sunt minunate. Celalaltu țiaru apare în Cansas sub numele „Willison Journal“ și este edat de Miss Elisabeta Wilson, și care scrie în versuri toți articolii ei. În acestu țiaru sunt și multe prostii „în versuri“.

54 de ani în pușcăriă.

Acum 55 de ani un negru, în vârstă de 16 ani cu numele Viliam Walker din Michigam (America) încere să omóre cu o lovitură de cuțit pe un vagabodu, care dormea lângă un gard. Micul

negru credea, că vagabundul va avea vre-o cățiva gologani. El i a și dat și o lovitură în pept. Lovitura a fost ușoară. Victima s'a sculat imediat, a pus mâna pe asasin și l'a dus la poliție. Tribunalul, din cine știe ce considerări, a achitat pe Viliam. Nu trece un an însă și negrul omorât cu un pumnal pe doi camarazi, mai mic ca el.

Din cauza acosta, a fost condamnat la închisoare pe viață. Băiatul a stat în pușcărie 54 de ani, în care timp n'a avut nici un moment măcar libertate. În pușcărie a copilărit, s'a făcut bărbat și a îmbătrânit. Acum e în vârstă de 70 de ani. Inohisorea n'a avut nici o influență vătămătoare asupra organismului său. William e sănătos și robust. Guvernatorul din Michigan l'a grațiat și dăruie aceste. Bătrânul s'a băgat servitor la proprietarul Robert Potter, băiatul stăpânului său de odinioară.

Bogățiile engleze și americane, Familia și holtei.

Depozitele actuale încredințate băncilor engleze, reprezintă 25 de miliarde. În 1883 depozitele nu erau de cât de 760 de milioane. Prin urmare într-un period de nouă ani depozitele s'au augmentat cu 300%.

În statele-Unite averile depuse pe lângă cei 3.759 de bancheri naționali se ridicau în 1892 la 4 miliarde și 300 milioane de dolari, pe când în 1882 nu erau de cât de 2 miliarde și jumătate. Așa dăr și în Statele-Unite averea a crescut cu 8% de dolari.

Dăr pe lângă oric ce bun există și un rău. Pe când dincolo de oceanul Atlantic individul prosperă, familia se stinge.

Sunt în momentul de față în Statele-Unite 3 milioane de holtei de la 29 la 30 de ani.

La o mie de omeni, cari au atins vârsta de 30 de ani, 600 rămân neisurați.

Și cu toate acestea Statele Unite posedă actualmente două milioane de domnișore avocate, doctorese și funcționare înalte, cari nici nu voesc să audă de mărișu.

De ce pâinea se rupe și nu se taie?

În timpurile antice exista la mai multe popore și mai cu seamă la Evrei o forțe veche superstiție, care nu admitea ferul în o mulțime de circumstanțe.

Ferul trecea atunci ca consacrat reilor principii. Să dă fierului în Egipt numele de osu ae thiphon, ceea ce însemnează osu de dracu, — din cauză, că acestu metalu servește spre a tăia și distruge.

Preoții egipteni se pădeau forțe mult de a întrebunța vre-unu cuțitu spre a tăia azyma și chiar pâinea ordinară; oșci atunci ei se considerau, că au făcut unu păcatu.

Poporul în Egiptu avea și elu ca obicei în toate circumstanțele de a rupe pâinea.

Evreii, la cari se găsesc mai multe instituțiuni împrumutate de la Egipteni, se conformă acestui obicei când celebră Paștile.

La începutul mesei la această serbare, șeful casei ia o pâne, o bine-cuvențeză, o rupe și o distribuie la toți oșpeții.

Imediat ce se sfirșește acestu ospet, se strângu toate cuțitele, căci masa este considerată ca unu altar de care ferul nu trebuie să se apropie.

La Arabi la masă, nu trebuie în nici unu chip să te servesci de cuțitu.

Așa dăr putem considera ca o a ducere aminte a acestor antice obiceiuri, apucătura naturală ce există în fiecare din noi de a ne plăce mai bine să rupem pânea de cât să o tăiem.

Un bărbat și o femeie arși de vii în cuptor.

În mura lui Pietro Moriano, de lângă Monsalcone s'a întâmplat, într-una din zilele trecute, o scenă grozavă. Moriano, un om de bunătate rară, dăr forțe iute de fire, se certase într'o seră cu nevastă-sa cu care trăia de 7 ani în cea mai fericită căsnicie. Cearta devenise din ce în ce mai violentă și Moriano într'unu moment de furie turbată a datu nevastei în osp unu pumnă așa de teribil, în câtu acosta a cădutu imediat leșinată la pământ. Nefericitu moraru fiă că credea pe femeia lui mortă și voia să asouă urmele crimei, fiă că o credea pe jumătate mortă și voia să 'i scurteze suferințele, destul că și-a luat nevasta și aruncat-o în cuptorul, care tocmai era aprins pentru coptu pâne. Apoi a închis ușa cuptorului. Căldura colosală a deșteptat îndată pe femeia leșinată, care a început să strige îngrozitor. În momentul acela a intrat în odaie ueoniculu lui Moriano. Băiatul după ce s'a încercat în zadar să soată pe femeia de acolo a fugit grabniu în orașu unde a denunțat totulu poliției. Când a venit elu mai târziu împreună cu câțiva carabinieri, ca să aresteze pe Moriano și a deschis gura cuptorului, femeia morarului era deja prefăcută în cărbune. Dăr alături se afla și cadavru jumătate arsu a lui Moriano. Nefericitul își fa cuse singuru judecata.

Unu nou soi de albumuri.

Până acum era obiceiul, de a se presenta cunoscuților albumuri, în cari aveau scrie felurite versuri, ori sentințe. Acum s'a introdus în privința acosta unu obicei nou și mai practic ca cel dintâi: în locu de versuri, ori sentințe, damele au să descrie în albumu modul, cum se gătesce cutare bucată, în timp ce bărbatii au să însemne anumită medicină de casă.

Sciri comerciale.

B. Pesta 14 Ian. Negotulu de produse môle. Circulația slabă. Negotulu de manufacturi de-aseenea restrinsu. Număraru abundantu. Banca a. u. escompteză prima 3 1/2 %.

Victualie. Oule aduse la tergu preste săptămână au suferitu de frigu și s'au vendutu mai ieftin. Prima 50—52 fl., lada de 1440 buc. — **Galițe.** Gâsce tăiate 6-50, 6-80, îngrășate 2-70, 3 fl., pui 70—1-20, curcani 3-50, 5 fl. pârchea. — **Venatu** abundantu atât în B. Pesta câtu și în Viena. Vămile mari îngreunăză esportulu, de aceea prețurile scăute. Iepurii 80 cr.—1 fl., fasanii 1-80—2-50. rațe sêlb. 60—90 cr., căpriora 1-50 chilogr.

Tergulu de viței, Vii 42—44 cr. prima 46 cr., esclusive darea de consumu tăiat 62—65 cr. prima 70 cr. inclusive darea.

Coloniale. Zaharulu rafinat 37-50—37. fl., oubu 38-50, 38-25. — Cafeaua este în urcare; Santos 152—146 fl.; Portorico 192—188 fl.

Pastiose. Fasole albă 5-75, 6-25 fl. — Mazere 8-50—9-50. — Linte —15 fl. Hrișcă 8-50—9-50 fl. (suta de chilogr.)

Nuci, fruntea ardelenescă 30—32 fl. apoi 25—26 fl.

Pei de ôie, negotu liniscitu, s'au vendutu cam 14.000 serb. cu 63 fl. 100 chilogr. — Pei de mielu bosniace s'au vendutu cu 80 fl.

Tergulu de rimători din Stelnbruch. La 16 Ian. n. starea rimătorilor a fost de 92.477 capete, la 17 Ian. au intrat 680 capete și au esitu 766 rămânendu la 18 Ian. unu număr de 92.391 capete. — Se noteză marfa: ungueră veche, grea dela 42 1/2 până la 43 1/2 cr. marfa ungueră tinera grea dela 46 cr. dăna la 46 1/2 cr., de mijlocu dela 45 1/2 cr. până

la 46 — cr. ușoară dela 44 1/2 cr. până la 45 1/2 cr. — Marfa țărănescă grea dela 43 până la 43 1/2 cr. — de mijlocu dela 43 1/2 cr. până la 44 1/2 cr. ușoară dela 42 cr. până la 44 — cr. — Marfa de România Bákony grea dela — cr. până la — cr. transito mijlociu grea dela — cr. până la — cr. însă transito ușoară dela — cr. până la — cr. transito dto țeposă grea dela — cr. până la — cr. transito mijlociu dela — cr. până la — cr. Marfa sârbescă grea dela 42 43 cr. transito, mijlociu grea dela 41 1/2—42 1/2 cr. transito ușoară dela la 40—41 — cr. Porcii îngrășati de unu anu dela — cr. până la — cr., îngrășati cu cucuruzu dela — cr. până la — cr., îngrășati cu ghindă dela — cr. până la — cr. Cântariți la gară cu 47.

Calendarul septemănei			
Geraru.	Sorele	1893	
		Piele septem.	Piele septem.
		Januarie.	Januarie.
		are 31 zile.	are 31 zile.
		Calendarul Gregorian	Calendarul Iulian
		22 E. 3 Viențiu	10 D. 1 Par. Grig. Ep.
		23 Logod. Mariei	11 Cuv. Par Theodosie
		24 Timotheus	12 Sf. martira Tapiana
		25 Int. lui Pavel	13 Sf. mart. Ermiliu
		26 Policarb	14 C. P. noiți în Sinai
		27 S. Ioan Christ.	15 C. P. Pavelu Tibeus
		28 Carol și Marg.	16 Inch. Ianț. ap. Petru

Prețurile cerealelor din piața Brașov.

Din 20 Ianuarie 1893 n.

Măsură sau greutate	Calitatea	Valuta aust.
		fl. or.
1 H. - L.	cel mai frumos	6 —
	Grâu mijlociu	5 80
	mai slab	5 —
	Grâu mestecat	4 50
	Săcară frumosă	3 50
	mijlociu	3 30
	Orzu frumos	3 20
	mijlociu	3 —
	Ovăsu frumos	2 —
	mijlociu	—
	Cucuruz	3 20
	Malai	3 10
	Mazere	6 50
	Linte	9 50
	Fasole	3 —
	Semēnță de inu	10 —
	Semēnță de cânepă	4 —
	Cartoff	— 85
	Mazeriche	—
1 kil	Carnea de vită	— 48
	Carnea de porc	— 48
	Carnea de berbec	— 30
100 kil.	Seu de vită prăspetu	23 —
	Seu de vită topitu	33 —

Cursul losurilor private

din 17 Ian. n. 1893.

	cump.	vinde
Basilica	7.75	8.25
Creditu	193.—	195.—
Clary 40 fl. m. c.	58.—	—
Navig. pe Dunare	134.—	136.—
Insbruck	26.—	27.—
Krakau	24.—	24.75
Laibach	23.—	24.—
Buda	59.—	—
Palfy	58.—	59.—
Crucea roșie austr.	18.75	19.25
dto ung.	13.—	13.50
dto ital.	12.50	—
Rudolf	25.50	26.50
Salm	—	—
Salzburg	27.—	23.—
St. Genois	69.—	70.—
Stanislaus	41.—	43.—
Triestine 4 1/2 % 100 m. c.	137.—	—
dto 4 % 50	64.—	—
Waldstein	44.—	44.75
Windischgrätz	65.—	—
Sărbesc 3 %	40.25	41.25
dto de 10 franci	—	—
Banca h. ung. 4 %	132.—	133.—

Bursa de mărfuri din Budapesta
din 18 Ian. n. 1893.

Săminte	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
		dela	până
Grâu Bănățenesc	80	7.70	7.90
Grâu dela Tisa	80	8.05	8.15
Grâu de Pesta	80	8.—	8.10
Grâu de Alba-regala	80	8.—	8.10
Grâu de Bácska	80	—	—
Grâu ung. de nordu	80	—	—

Săminte vechi ori nouă	soiulu	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
			dela	până
Săcară	nutrețu	70—72	6.20	6.40
Orzu	60—62	5.10	5.40	
Orzu	de vinars	62.—	5.50	6.—
Orzu	de bere	64.—	6.20	7.40
Ovăsu		39.41	5.45	5.75
Cucuruz	bănăț.	75	4.60	4.65
Cucuruz	altu soi	73	4.55	4.60
Cucuruz	"	—	—	—
Hrișcă	"	—	4.10	4.95

Produsediv.	Soiulu	Cursulu	
		dela	până
Sem. de trif.	Luțernă ungar.	46.—	52.—
	francesă	—	—
	roșă	66.—	72.—
Oleu de rap.	rafinat dupe	32.—	32.50
Oleu de in		5.65	5.75
Uns. de porc	dela Pesta	5.—	58.50
	dela țără	—	—
Slănină	svântată	41.—	42.—
	afumată	49.—	50.—
Seu		35.—	36.—
Prune	din Bosnia în buț	20.—	21.50
	din Serbia în saci	20.50	20.75
Lictaru	slavonu nou	21.50	22.—
	bănățenesc	—	—
Nuci	din Ungaria	—	—
Gogoși	unguresc	—	—
	sărbesc	—	—
Miere	brută	—	—
	galbină strecurată	—	—
Ceară	de Rosenau	140.	141
Spirtă	brută	13.50	13.75
	Drojdiute de spirt	15.25	15.50

Bursa din Bucuresci
din 17 Ian. n. 1893.

Valori	o/o	CRUDE
Renta română perpetuă 1875	5 1/2	100.—
Renta română amortisabilă	5 1/2	98.—
dto	4 1/2	83. 1/2
Renta rom. (rurale convertite)	6 1/2	—
Oblig. de stat C. F. Române	6 1/2	—
idem	4 1/2	—
idem	6 1/2	—
Imprumutul Openheim 1866	8 1/2	—
Imprumutul Oraș. Bucuresci	5 1/2	—
idem	5 1/2	89. 1/2
idem	5 1/2	90. 1/2
Impr. or. B. cu prime Loz. fr. 20	—	—
Credit fonciar ruralu	7 1/2	—
idem	5 1/2	95.—
Credit Fonc. Urb. din Bucuresci	7 1/2	102.—
idem	6 1/2	101.—
idem	5 1/2	90.—
Credit Fonc. Urban din Iași	5 1/2	81. 1/2
Oblig. Casei Pensiunilor fr. 300	10 fr	280.—
	V. N.	—
Banca Națion. ult. div. 84.45	500	—
Dacia-România ult. div. 95 lei	200	—
Naționala de asig. ult. div. 36 lei	200	—
Banca Rom. ult. div. fr. 12.—	500	—
Soc. Rom. de Constr. ult. div. 5 l.	204	—
Soc. Bazalt. Artif. ult. div. lei 30	250	—
Soc. Rom. de Hârtie ult. 00	100	—
Soc. de Reas. ult. div. 16 l. aur	200	—
Societ. de Constr. ult. div.	—	—
Societ. de Hârtie ult. div.	—	—
20 franci aur	—	20.16
Banca Națion. a României	—	—
Scompt.	6 1/2	—
Avansuri pe efecte	7 1/2	—
Avansuri pe Lingouri	6 1/2	—

Proprietaru **Dr. Aurel Mureșianu.**
Redactoru responsabilu: **Gregoriu Maloru.**
Nr. 17377—1892.

PUBLICAȚIUNE.
Comuna orașănescă Brașov intenționează, de a vinde pe cale de oferte și per trunchiu în revierul „Cernatului” și în special în Szent-István völgye circa 4720,8 m³ lemne de fag pe o suprafață de pădure de 97,09 jugerre. Reflectanții au de a-și ascerne până în 3 Februarie 1893 înainte de pranz 11 ore primarului acestui orașu ofertele provezute cu unu timbru de 50 cr. și cu unu vadiu de 10 % din intrégă sumă oferă. Totudeodată are de a se aminti în ofert prețu ce se oferă pentru m³ lemne de fagu, mai de parte numele și locuința, precum și dechiarățiunea, cum-că oferentulu i sunt cunoscute condițiunile de oferte și acele contractuale și că se supun loră necondiționat. Pertractarea de oferte va avu locu în biroulu d lui primaru în 6 Februarie 1893 la 12 ore. Pân'atunci se potu examina în biroul oficiulu forestieral orașănesc condițiunile de oferte și acele contractuale.
Brașov, 14 Ianuarie 1893.
10,2—2. Magistratul orașănesc.

Cursul pietei Braşov

din 21 Ianuarie st. n. 1893

Bancnote româneşti	Cump.	9.48	Vënd.	9.52
Argint românesc	"	9.45	"	9.50
Napoleon-d'or	"	9.56	"	9.60
Lire turceşti	"	10.75	"	10.8
Seris. fonc. „Albina“	6%	101.—	"	102.—
"	5%	101.—	"	102.—
Imperial	"	9.65	"	9.65
Galbin	"	5.55	"	5.60—
Ruble ruseşti	"	117.—	"	119.—
Mărci germane	"	58.60	"	59.20
Discountul 6—8% pe an.				

Cursul la bursa din Viena

din 20 Ianuarie st. n. 1893.

Renta de aur 4%	114.65
Renta de hârtie 5%	100.85
Imprumutul căilor ferate ungare	
aur	122.75
de argint	101.90
Amortisarea datoriei căilor ferate de	
ostă ungare [prima emisiune]	120.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de	
ostă ungare [2-a emisiune]	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de	
ostă ungare [3-a emisiune]	—
Ionari rurale-ungare	96.35
Ionari croato-slavone	105.50
Spăgubirea pentru dijma de vină	
ungurească	97.50
Suma cu premiul ungurească	149.75
Rate pentru regularea Tisei și Se-	
dinului	141.50
Rate de argint austriacă	98.70
Rate de hârtie austriacă	98.40
Rate de aur austriacă	116.70
1860	147.75
1860	997.—
Rate de credit austro-ungare	867.—
Rate de credit austriac	822.40
Rate de credit ungar	5.66
de credit	9.62
Rate germane	59.35 1/2
Rate sterlinge	120.90

NOTIUNI

la Braşov, „Brassó“
 neză de a vinde pe
 temeiul planului
 aprobat de Inal-
 g. de agricultură
 următoarele quan-
 de molifă, de
 ardarea se face
 asupra ouan-
 sclusive acele
 eja) din an.
 1. 1895.

următoarele

13310m³
 2565m³
 5875m³

după
 me:

pă-

v.
 3.
 v.

D. In slă patrulea cerou economică „postovariu“.

1. Lemne de molifă și brad 6310m³.
 Condițiunile de oferte și acele contractuale se află la oficiul oraşenescu forestieral spre esaminare și se pot și decopia. Ofereții au de-ași așterne ofertele provădate cu câte un timbru de 50 cr. cel mult până în 21 Februarie 1893 înainte de prădu la 11 ore subscriului magistratului.

In ofertă are să se amintescă tot deodată în cifre și litere suma, ce se oferă pentru fiă-care metru cubic de lemne de molifă, brad și stejar, continendă totdeodată declarațiunea, cumcă oferentului i sunt cunoscute condițiunile de oferte și acele contractuale și că se supună loră necondiționat.

Ofertele au de a continé un vadiu de 5% din suma oferată pentru materialul anual de lemne, precum și numele și locuința oferentului.

Deschiderea ofertelor va avé loc în 21 Februarie 1893 la 12 ore la prădu în biroul d-lui primar.

Braşov, în 4 Ianuarie 1893.

Magistratul oraşenescu.

S. 2—2.

Nr. 15677—1892.

Publicațiune.

Pentru ca să se potă stator de tim puriu totalitatea speselor pentru conducerea nouă a apei, carea se va suscepe în au. 1893, și spre scopulă executării statutului pentru provisionarea cu apă statorită de reprezentanta oraşenescu și aprobată de municipiul comitatens, sta toresce subscriulă magistrat un termiun de 3 luni i. e. până în 28 Februarie 1893, în decursul căru se iau în primire subscrierile posesorilor de case și realități de pe teritoriul oraşenescu pentru provisionarea cu apă din noua conducere de apă cu acea observațiune însă, că sfredeliturile sulinarelor principale pentru conducerea apei, precum și conducerea până la confiniile semna tului pământ privat, cel mult însă în o lungime de 10 metri, se voră dispune, din partea comunei oraşenescu, fără vr'o rebonificare.

Acei posesori de case, cari voră reflecta la provisionarea cu apă după 28 Februarie 1893, au de a'și purta însși spesele sfredeliturii sulinarelor prioci pale, pentru conducerea apei precum și spesele pentru conducere până la idrometru.

Referitórele liste de subscrieri se află, pentru înlesnirea posesorilor de case și realități, în următoarele locale oficiose:

a) la *presidiul magistratului*, unde se iau în primire subscrieri mai cu sémă dela posesorii de case în cetate — strada porții, strada spitalului, strada negră, strada inferiôră a castelului;

b) la *oficiul oraşenescu de clădir*, mai cu sémă pentru subscrieri din cetate — strada vamei, strada Mihail Weisz, strada așei, strada Sf. Iónu, prundulă roselor;

c) la *despărțemintul de meserii al magistratului*, mai cu sémă pentru subscrieri din strada superiôră a castelului, strada nouă, strada Hirscher, tégulă boilor;

d) la *archivarul din casa sfatului*, pentru piață, tégulă cailor, strada orfanală, curtea bisericii, valea lată;

e) la *căpitănatul oraşenescu* pentru posesorii de case și pământ din Braşov vechiu;

f) la *oficiul oraşenescu de dare*, penposesorii de casă și pământ din iu;

g) la *oficiul oraşenescu economic*, pentru posesorii de case și pământ din Blumena.

Acei, cari se subsemneză în listele de subscriere, au ca să subsemneze și un esemplar din statutul pentru provisionarea cu apă.

Se primescu subscrieri numai dela acei posesori de case și pământ, a caror realități se află în acele părți ale oraşului, cari zac în rețea sulinarelor pentru conducerea apei. Se observă totdeodată, cumcă se intențonéză, de a se introduce puține fântâni, provisionate cu apă din noua conducere — d. e. în ca-

tate peste tot 7 fântâni publice — numai ca prin acéta să se potă provisiona persoanele private cu mai multă apă pe realitatea sa proprie.

Stă în libera voiă a posesorilor de case și realități, de a se subsemna în listele de subscriere în decursul lunilor Decemvre a. c. și Ianuarie 1893 la ori care, din cele 7 locuri de subscriere, în luna lui Februarie 1893 însă, se iau subsemnările în primire, numai în presiidiul magistratuală.

Braşov, 28 Noemvre 1892.

987,6—6. Magistratul oraşenescu.

ANUNȚIU.

Imi iau permisiunea de a face cunoscut P. T. publicului, precum și on. corpă ofiterescă, că am luat în primire cu diua de 5 Ianuarie n. c.

Restaurațiunea Fleischer.

Mă voi sili, ca prin **mâncări bine gătite**, curate și gustose, prin **vinuri curate** și nefalsificate, precum și prin un serviciu amabil și prompt să mulțumesc în tôte privințele pe on. ospeti. Mă rogă pentru cercetare numerosă.

1—3. **GEORGE SOREA.**

Neapărat de lipsă pentru fiăcare familie este

Caféa-Malz a lui Kathreiner Kneipp

cu gustu de cafea bone.

Acéta este avantajosă că poté înlocui cafea amestecată cu dihorie of-rându o cafea hrănitore și gustosă, un escelent surogat la cafea. De recomandat pentru femei, copii și bolnavi.

Pădiți-ve de imitațiă.

Se află în totu locul. 1/2 Kilo 25 cr.

2—52

Dintre tôte hărțile pentru țigarette este recunoscută de cea mai bună hărția de țigarette **veritabilă franțuzescă**

„Le Gloria“

fabricațiunea d-loră
JOSIFŪ BARDOU & FILS în
 PERPIGNAN—PARIS.

60 medalii de aur, 16 diplome de onore mar, 20 diplome „Hors Concours“.

„Le Gloria“ este hărția, care în fineță și bunătate întrece tôte celelalte hărții de cigarete ce esistă.

„Le Gloria“ este numai atunci veritabilă, decă fiăcare cãrticică portă firma IOSIFU BARDOU & FILS.

„Le Gloria“ se efectueză cu marginele netede seu crestate (perforate.)

„Le Gloria“ se efectueză și ca tuburi și adecă într'o calitate neintrecută de fină.

„Le Gloria“ este de căpătat în Braşov la tôte marchetăniile și bęcăniile en-gros, precum și la fiă-care debitantă mai bună de tutun.

52.—2

Coniaculă

ESTERHAZY

știe la tôte esopițiile unde s'a trimisă, e curată destilațiă de vină.
 Beutura de predilectiă a publicului.

st, Külsö váczi-út 23.

se poté cumpăra ori unde